

கூரியர்

ஜூன் 1988—தனிப்பிரதி ரூ. 2-00

ஒளிப்பட நினைவுகள்

சுவஸ் போன்னப்பாய்

மார்ட்டின் அபிராங்க்

ரோமுலால்டோ கார்சியா

டேவிட் ஹாக்னி

கியோட்டோவிலுள்ள ரியோவஞ்சி ஆலயத்தின் சென் தோட்டத்தில் அமர்ந்திருத்தல் பிப். 1983.

ஆல்பெர்ட் காஹன் திரட்டிலிருந்து லெயோன் புஸி எடுத்த வண்ணப்படம் :
ஹனோய் அருகில் இளங்கை அரிசி கழுவுகிறாள், 1915 (16ஆம் பக்கம் பார்க்க

யுனெஸ்கோ கூரியர்

- தமிழ் உட்பட 34 உலக மொழிகளில் வெளிவந்து அறிவுப் புரட்சி செய்து வரும் ஒரே சர்வதேச மாத இதழ்!
- சர்வதேசக் கண்ணோட்டத்துடன் அறிவியல், பொருளாதாரம், கல்வி கலை, பண்பாடு, தொழில் நுட்பம் போன்ற துறைகளைப் பற்றி உலக அறிஞர்கள், எழுதும் கருத்துக் களஞ்சியமான கட்டுரைகள்!
- எல்லா வயதினருக்கும் ஏற்ற, ஆவலைத் தூண்டும் அரிய செய்திகள், படங்கள், விளக்கங்கள், வண்ணப் படைப்புகள்!
- தமிழின் தனிப் பெரும் ஆற்றலைத் தரணிக்குணர்த்தி, 'தமிழ் ஓர் அறிவியல் மொழி' என்பதை செயல்பூர்வமாக நிலைநாட்டிவரும் தனிப் பெரும் தமிழ் ஏடு!
- சர்வதேசக் கண்ணோட்டத்தில் உலகைக் காட்டும் பலகணியாக தமிழில் வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் இவ்விதழ் இல்லந்தோறும் இடம்பெற வேண்டிய சிந்தனைக் கருவூலம் ஆகும்.

யுனெஸ்கோ கூரியர்

இதழின் விலை ரூ. 2/-

தனிப்பட்டவர்களுக்கு ஆண்டுச் சந்தா ரூ. 21/

கல்வி நிலையங்களுக்கும் நூலகங்களுக்கும் ரூ. 19

தமிழகமெங்கும் ஏஜெண்டுகள் தேவை

விபரங்களுக்கு எழுதுக :

யுனெஸ்கோ கூரியர்
தென் மொழிகள் புத்தக நிறுவனம்
18, கிழக்கு ஸ்பர்டாங்க் சாலை,
சேத்துப்பட்டு, சென்னை-600 031

ஜூன் 1988
JUNE 1988

40 ஆம் ஆண்டு நினைவு இதழ்

ஒளிப்படக் கலையும் நினைவாற்றலும்
ஓர் ஒளிப்படக் கலைஞரின் கருத்து 4
-விம் வெண்டர்ஸ்டன் நேர்முகம்

நேருக்கு நேர்
மார்ட்டின் ஃபிராங்க்:
கனிவுள்ள கண்கள் 8
-ஈவ்ஸ் போன்னன்பாய்
ரோமுவால்டோ கார்சியா:
இயல்பான ஒளிப்படங்கள் 12
-ஆல்ஃபிரடோ குரூஸ் ராமிரஸ்
மோர்ஹார்:
காலத்தைப் புனைந்த கலை 15
-எதுவார்து கிளிசான்

உலகிற்குச் சாட்சி
பூமியின் ஆவணக் காப்பகம்:
ஆல்பெர்ட் காள் திரட்டுகள் 16
செபாஸ்தியாவோ சால்காதோ:
தொழிலாளர் பற்றிய உலகஅறிக்கை 18
-செபாஸ்தியாவோ சால்காதோ

கடந்த காலக் காட்சி
சோவியத் ஒளிப்படக் கலை முன்
னோடிகள் 22

புதிய கோணங்கள்
டேவிட் ஹாக்கி:
'பார்ப்பதில் ஒரு புரட்சி' 26
-ஆன் ஹாய்

பண்பட்டு மரபுச்செல்வம்
ரகு ராய்:
தாஜ்மஹலின் எழில் நிழல் 30
தோமினிக் ரோஷர்:
வெளிளின் தோற்றம் 32

புனெஸ்கோ கூரியர் 34
உலகின் பலகணி

அட்டை: டேவிட் ஹாக்கி, 'கியோட்டோவில் ரியோஞ்சி ஆலயத்தின் ஸென் தோட்டத்தில் அமர்ந்திருத்தல்' பிப். 19, 1983 ஒளிப்பட இணைப்பு, 1983

பின் அட்டை: லூட்விக் ஆங்கர் (1827-1879) 'ஒளிப்படக் கலைஞர்'. வியன்னாவில் 1865 இல் காட்டப்பெற்ற புதிய ஒளிப்படக் கருவியின் ஒளிப்படம்.

உலகை காட்டும் பலகணி
மாதந்தோறும் 34 மொழிகளில் வெளியிடும் இதழ்
தமிழ், ஒலிப்பகு கிரோடே கிரீக்
ஆங்கிலம் பெர்சியன் செர்ப் சிங்களம்
ஃபிரெஞ்சு டச்சு ஸலோவென் ஃபின்னிஷ்
ஸ்பானிஷ் போர்ச்சுகீஸ் ஜப்பானிஸ் ஸ்விடிஷ்
ரஷ்யன் துர்க்கீஸ் மாகிடோனி பாஸ்க்
ஜெர்மன் உருது யன் தாய்
அராபிக் கட்டலான் செர்போ- வியத்தாயிஸ்
இத்தாலி மலேசியன் கிராட் பரஸீடோ
யன் கொரியன் சீனம்
ஹிந்தி க்வாஹிலி பல்வேசியன்

ஒளிப்படக்கலை பற்றிய இவ்விதழ் வெளி வருவதுடன் "புனெஸ்கோ கூரியர்"ருக்கு 40 ஆண்டுகள் நிறைவுறுகின்றன: இவ்விதழின் அமைப்பும் தோற்றமும் வழக்கமாக இருப்பது போலில்லை; அதாவது படங்களுக்கு முதன்மை வழங்கப்பட்டுள்ளது. அவற்றுடன் கூடிய வாசகங்கள் ஒளிப்படக்கலைஞரின் உளநோக்கைக் காட்டுகின்றன.

இவ்விதழ் ஒளிப்படங்களின் திரட்டுபோல் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது. ஒளிப்படங்கள் மக்களின், இடங்களின், நிகழ்ச்சிகளின் நினைவுச் சின்னங்களாக அமைகின்றன எனும் பொதுக் கருத்தை இப்படங்கள் விளக்குகின்றன. இப்பரந்த பொருளை நாம் முற்றிலும் ஆராய இயலாது. எடுத்துக்காட்டாக, இங்கு ஒளிப்படக் கலையின் வரலாறோ, அறிவியலிலும், தொழில் நுட்பத்திலும் அதன் பயனோ பற்றி விளக்கவில்லை. ஒளிப்படக்கலை அனைத்துக்கும் பயன்படும் பேரளவுச் சாதனமாக இருக்கும் இந்நாளில் அதன் ஓர் அணுகு முறை பற்றி மட்டும் இப்பக்கங்களில் விளக்குகிறோம்.

ஒளிப்படக்கலை மறதியைத் தடுக்கிறது; ஷார்ல் போதலேர் கூறுவது போல் 'நம் நினைவுகளின் ஆவணக் காப்பகங்களை' அமைக்கின்றது: தனி, பொது வாழ்விற்கு சாட்சி பகர்கின்றது; நாட்டு அல்லது உலக அளவில் இன்றைய நிகழ்ச்சிகளின் பதிவேடுகளைத் தருகின்றது; ஒளிப்படமெடுப்பவரின் கண் படமெடுக்கப் படுவோரின் கண்ணைச் சந்திக்கும்போது, அந்நொடிப் பொழுதை அப்படியே படமாக்க உதவுகின்றது. இவ்வாறாக ஒளிப்படக்கலை மனிதர்களின் தொடர்புக்கும் ஒப்புரவுக்கும் பெருந்துணையாக இருக்க முடியும்.

கடந்த காலத்திலும் இக்காலத்திலும் ஒளிப்படக் கலையைத் தொழிலாகவும் பொழுதுபோக்காகவும் கொண்டவர்கள் எடுத்த படங்கள் இங்கு இடம் பெறுகின்றன. இவர்களும், இங்கு இடம்பெற முடியாத படங்களை எடுத்த பிறர் பலரும் கடந்தகால நிகழ்ச்சிகளுக்கு உயிரூட்டும் பணியில் பங்கு பெறுகின்றனர். இவர்களுள் நான்கு ஒளிப்படக் கலைஞரைப் பற்றி விளக்கும்போது, ஒளிப்படம், மற்றும் சிறு வாழ்க்கைக் குறிப்பு வாயிலாக அவர்களைக் கவர்ந்த முற்கால ஒளிப்படக் கலைஞர் நால்வரையும் நினைவூட்டுகிறோம்.

தலைமை இதழாசிரியர்: எதுவார்து கிளிசான்

தமிழ்ப் பதிப்பு நிர்வாக ஆசிரியர்:
மணவை முஸ்தபா

ஓர் ஒளிப்படக் கலைஞரின் கருத்து

விம் வெண்டர்ஸுடன் நேர்முகம்

விம் வெண்டர்ஸ்: 'ஹாட் ஸ்பிரிங்ஸ்': உண்மை அல்லது விளைவுகள், நியூமெக்ஸிக்கோ

விம் வெண்டர்ஸ்

ஜெர்மானியக் கூட்டாட்சி குடியரசைச் சேர்ந்தவர்; திரைப்படத் தயாரிப்பாளர்; 1975இல் "ரோட் மூவிஸ்" எனும் சொந்த நிறுவனத்தை நிறுவினார். "ஆலிஸ் இன் டென்ஸ்தாத்தென்" (1973; "ஆலிஸ் இன் தி ஸிட்ஸஸ்"), "இம் லோஃப் டெர் ஸெய்த்" (1976; "சிங்ஸ் ஆஃப் தி ரோடு"), "டெர் அமெரிக்கானிஷ் ஃபிரெந்த்" (1977; அமெரிக்கன் ஃபிரண்டு) "லைட்னிங் ஓவர் வாட்டர் நிக்ஸ் மூவி" (1980), "பாரிஸ், டெக்ஸாஸ்" (1984), "டெர் ஹிம்மல் பூபர் பெர்லின்" (1987), 'விங்ஸ் ஆஃப் டிசையர்' போன்ற திரைப்படங்கள் அவருக்கு உலகப் புகழைத் தந்துள்ளன.

1983 இன் இறுதியில் விம் வெண்டர்ஸ் தமது "பாரிஸ், டெக்ஸாஸ்" எனும் திரைப்படத்தைத் தயாரிப்பதற்காக நடுத்தர அளவுள்ள மக்கின-பிளாபல் 6x7 எனும் கை ஒளிப்படக் கருவியுடன் அமெரிக்காவின் மேற்குப் பகுதி முழுவதும் பயணம் செய்தார். டெக்ஸாஸ், அரிசோனா, நியூ மெக்ஸிக்கோ, கலிஃபோர்னியா பகுதிகளில் தக்க இடங்களைத் தேடிச் சென்றபோது, ஒளியிலும் வண்ணத்திலும் மூழ்கிய எல்லையற்ற நிலக்காட்சிகளைக் கண்டு வியந்தார். அவற்றில் ஒருசில நாகரிகத் தடங்கள் பதிந்திருந்தன. இந்த ஒளிப்படக் கருவியினால் அவர் எடுத்த வண்ணப் படங்கள், அந்நிலக்காட்சியின் கற்பனையைத் தூண்டும் ஆற்றலையும், அவரது நினைவாற்றலையும் காட்டுகின்றன. இந்த ஒளிப்படங்களுள் சில "ரிட்டன் இன் தி வெஸ்ட்" எனும் தலைப்பில் 1987-இல் வெளியிடப்பெற்றன. அத்துடன் ஃபிரெஞ்சு திரையாடலாளரும் திரைப்பட இயக்குனருமான அலேன் பெர்சாலா விம் வெண்டர்ஸுடன் நிகழ்த்திய நேர்முகமும் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. அதன் சில பகுதிகளை இங்கே வெளியிடுகிறோம்.

நீங்கள் முதல் தடவை பாக்கும் ஒரு பொருளின் உருக்காட்சியைப் படம் பிடித்துக் கொள்வதற்குத் திரைப்படத்தைவிட ஒளிப்படக்கலை அதிகமாக அனுமதிக்கிறது என்கிறீர்களா?

ஆமாம்! ஒளிப்படக்கலையுடன் நீங்கள் ஓரிடத்திற்கு ஒருமுறை மட்டுமே செல்லலாம். ஓரிடத்திற்கு திரும்பி வரும்போது, அந்த இடத்தை மீண்டும் ஒளிப்படமாக எடுப்பதற்கு நீங்கள் விரும்புவதில்லை. என்னைப் பொறுத்தவரையில், ஒளிப்படக்கலை என்பது ஓர் ஆராய்ச்சி; ஒரு பயணம். நன்கறிந்த அல்லது மிகவும் அறிமுகமான எதையும் ஒளிப்படம் எடுக்க விரும்புவதில்லை. ஒரு கார் அல்லது விமானம் உங்களை எங்கேயோ இட்டுச்செல்வதுபோல, ஓர் ஒளிப்படக் கருவியும் உங்களை எங்கேயோ இட்டுச் சென்றுவிடும்.

அனைத்திற்கும் மேலாக, ஒளிப்படக் கருவி உங்களை அங்கங்கே நிற்க வைக்கிறது. காட்சிகளை முறையாகப் படம்பிடித்துக் கொள்ளச் செய்கிறது.

குறிப்பாக, அமெரிக்காவின் மேற்குப் பகுதியில் காரில் பயணஞ் செல்லும் போது, ஒளிப்படக்கருவியை ஒரு காரணமாகக்கொண்டு, அங்கங்கே நின்று செல்வதை நான் ஒரு கடமையாகக் கருதுகிறேன். காரில்

விம் வெண்டர்ஸ்: "போர்ட்ரைட்", ஓடஸ்ஸா டெக்ஸாஸ்

சென்றவாறே சன்னல் வழியாக ஒளிப்படம் எடுப்பதை நான் விரும்புவதில்லை.

எங்கே நிற்பது? எந்தப் பொருளை எவ்வாறு ஒளிப்படம் எடுப்பது? என்பதை எவ்வாறு முடிவு செய்கிறீர்கள்?

நீங்கள் ஓர் இடத்தை அடைகிறீர்கள். ஒரு கிராமம் என்று வைத்துக் கொள்வோம். அங்கே நிற்கிறீர்கள். எதைப் படமெடுப்பது என்பதைத் தீர்மானிக்கும் முன்பே உங்களுக்கு ஒருவகை உள்ளக்கிளர்ச்சி தோன்றுகிறது. அந்த இடத்தின்மீது ஒரு வகைக் கவர்ச்சி உண்டாகிறது. அங்குள்ள ஒளி, ஒரு தனிவகைச் சூழலைத் தோற்றுவிப்பதாகத் தோன்றுகிறது. என்னுடைய ஒளிப்படங்கள் அனைத்தும், இயற்கைக் காட்சிகள், வீடுகள் ஆகியவற்றின் ஒருவகை மேற்பரப்புக் கட்டமைப்பின் தொடர்பு கொண்டவை. அந்தக் குறிப்பிட்ட மேற்பரப்புத்தான் அந்த இடத்தை ஒளிப்படம் எடுப்பதற்கான உணர்வை ஊட்டுகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, நியூமெக்ஸிக்கோவில் லாஸ்வேகாஸ் என்னும் ஒரு சிறு நகரத்தை அடைந்தேன். அங்கு நிலவண்ணமும், சிவப்பு வண்ணமும் தீட்டப்பட்ட ஒருகாலிக் கடையைப் படமெடுத்தேன். இந்த இடத்தைக் கண்டுபிடிப்பேன் என்ற ஓர் உள்ளூணர்வு, நான் அந்தப்

பக்கத்தில் உலவிக் கொண்டிருந்த போது என்னுள் எழுந்தது. மக்கள் சந்தடியில்லாத அந்த நகரத்தை மாலைநேரத்தில் நான் அடைந்த போது, வீதிகளில் ஆள்நடமாட்டம் இல்லை. அங்கிருந்த செல்லமுடியா திருந்தமையால், அங்கே தங்க முடிவு செய்தேன். அதற்காக ஓர் உணவு விடுதியைத் தேடினேன். அந்த இடத்தைத் திரைப்படத்தில் காண முடியாது. ஏனெனில், அது மிகவும் ஒதுக்கமான இடத்தில் உள்ளது. எனினும் நான் அங்கு சென்றேன். ஏனென்றால், மற்றொரு லாஸ்வேகாசைப் பார்க்க நான் விரும்பினேன்.

மேற்குப் பகுதிகளில் ஏராளமான விளம்பரப் பலகைகளும், திரைப்பட விளம்பரப் பட்டிகைகளும் உள்ளன. இவை அரிமானத்தால் சேதமடைந்து மறைந்துபோகும் நிலையில் இருக்கின்றன. ஒளிப்படக் கலைக்கும், இந்தச் சேதமடைந்த மேற்பரப்புக்கு மிடையே ஒரு தொடர்பு உள்ளது. திரைப்படத்திலுங்கூட, பல சமயங்களில் ஒரு குறிப்பிட்ட வீடு இடிக்கப் படவிருக்கிறது என அறிந்தபோது அதனை படப்பிடிப்புக்கான இடமாகத் தேர்ந்தெடுத்துள்ளேன் உதாரணமாக, "அமெரிக்க நண்பர்" என்ற திரைப்படத்திற்காக, வரிசையாக இருந்த வீடுகளின் முன்பாக

நாங்கள் படம் எடுத்தோம். அந்த வீடுகள் இடிக்கப்படவிருக்கின்றன என்று செய்தியிதழ் மூலம் அறிந்து அவ்வாறு செய்தோம். ஹூஸ்டன் போன்ற பெரிய நகரங்களில் இதற்கு நேர்மாறான நிலை உள்ளது. இங்கு மேற்பரப்புப் பகுதிகள் புத்தம்புதியனவாக இருப்பதால், அவை ஒரு மாதிரி அமைப்பாக விளங்குகின்றன.

ஓர் உருக்காட்சியை உருவாக்குவது என்பது, பொருள்களை அவை மறைந்துவிடும் முன்பே நோக்குவதாகும்.

இந்த ஒளிப்படங்களில் ஏதோ ஒன்றைப் பார்க்கவேண்டும் என்ற ஆர்வமும், அதனைப் பேணிவைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற ஆர்வமும் மிளிர்கின்றன. இதனைக் "கூர்நோக்கு" என்பார்கள். இன்னும் மூன்று அல்லது நான்கு ஆண்டுகளில் மறைந்து விடக்கூடிய பொருளைக் கூர்ந்து

1. யூஜேன் ஆட்கெட் (1857 - 1927): பழைய பாரிஸின் கட்டடங்களை ஒளிப்படமெடுத்தார்.
2. நிக்கொலாஸ் ரே (ரேமண்ட் நிக்கொலாஸ் கியன்ஸிலின் புளையெயர், (1911 - 1979). அமெரிக்கத் திரைப்பட இயக்குநர்; "ஜானி கிட்டார்" (1954) போன்ற படைப்புகளையும் விம் வெண்டர்ஸுடன் சேர்ந்து "லைட்னிங் ஓவர் வாட்டர் நிக்ஸ் மூனி" (1980)யும் தயாரித்தார்.

நோக்கி, நினைவில் பதித்துக் கொள்வதே இந்தக் கூர்நோக்கு ஆகும். பொருளாதார மந்தம் நிலவியபோது வால்க்கர் ஈவான்ஸ் எடுத்த ஒளிப்படங்கள் இதனைத் துல்லியமாகச் சித்திரிக்கின்றன.

பாரிஸ் நகரின் தெரு முனைகளையும், சிறிய கடைகளையும் ஆட்கெட் எடுத்துள்ள ஒளிப்படங்களைப் பார்க்கும்போது இந்த உணர்வுதான் நமக்குத் தோன்றுகிறது.

அவர் தம்மையே "பேணிக்காப்பவராகப்" பாவித்துக் கொள்கிறார். இதுவே அவரது நெறிமுறையாக அமைந்திருந்ததாகக் கருதுகிறேன். ஒளிப்படக் கலையை இவ்வாறு பேணிக்காத்து வைப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன்.

சிறு நகரங்கள், தெருமுனைகள், கடைகள் ஆகியவற்றின் இந்த ஒளிப்படங்கள், இந்த உலகம் முடிவுக்குவந்து விட்டதோ என்ற எண்ணத்தைத் தோற்றுவிக்கின்றன. இவ்வுலகம் முடிவுற்ற பின்னர் இந்த ஒளிப்படங்கள் எடுக்கப்பட்டதுபோல் தோன்றுகின்றன இந்தக் கண்டுபிடிப்புப் பயணத்தில். ஒளிப்படக்கலையுடன் தொடர்புடைய ஒருவகைச் சோர்வு உணர்வு இருந்ததா?

இந்த மனச்சோர்வு அமெரிக்காவின் மேற்குப் பகுதியுடனும் தொடர்

புடையது. ஆனால், திரைப்படத்தை விட ஒளிப்படக்கலையில் உலகின் இறுதி பற்றிய ஓர் உணர்வு நிலவுகிறது. இங்கு தம்மிடம் கற்கும் சில நடிகர்கள் பற்றி நிக்கோலஸ் ரே என்னிடம் ஒருநாள் கூறியது நினைவுக்கு வருகிறது. "சிகரெட்டுக்கு நெருப்புக் கேட்பதென்றாலும் அல்லது வெறுமனே "தொழரே" என்று விளிப்பதென்றாலும், அதனைக் கடைசி முறைபோன்று செய்வது முற்றிலும் அவசியம்" என்று அவர்களிடம் அவர் கூறினார். எந்த ஒரு செயலையும் அதனைக் கடைசியாகச் செய்வதுபோன்று செய்ய வேண்டும் என்ற இந்தக் கருத்து என்னைக் கவர்ந்தது. இது ஒளிப்படக்கலையுடன் தொடர்புடைய தெனக் கருதுகிறேன். இதுதான் "உலகின் இறுதிக்" கொள்கையாகும். உண்மையைக் கூறின், இந்த இல்லத்தை முதலாவதாகவும், கடைசியாகவும் பாக்கிறோம் என்ற உணர்வுடனேயே இந்தப் படங்களை எடுத்தேன். ஆனால், ஓர் ஒளிப்படம் இருக்கிறது என்னும் உண்மையே, இந்த உலகம் தொடர்ந்தியங்குகிறது என்பதை மெய்ப்பிக்கிறது.

கார்ல் மே (1842 - 1912); "என்ட்ரூ" (1893; ஆங். மொழிபெயர்ப்பு, 1977) போன்ற அமெரிக்காவின் மேற்குப்பகுதி சார்ந்த பயணக் கதைகள் எழுதிய ஜெர்மானியர்.

வாக்கர்

இவான்ஸ்

(1903—1975)

"ஷடஷன் சைன் இன் எ சதர்ன் டவுன்" 1936. விம் வெண்டர்ஸுடன் தொடர்புடைய இந்த அமெரிக்க ஒளிப்படக் கலைஞர் பல அழகிய ஒளிப்படங்களை எடுத்துள்ளார். அவற்றின் நாட்ப விவரங்களுள்ள நேர்முகக் காட்சிகள் இன்றைய ஒளிப்படக் கலையில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளன. அமெரிக்க வேளாண்மைப் பாதுகாப்பு நிருவாகத்திற்காக 1930களில் வெளியான அறிக்கைகள் இவருக்குப் புகழைத் தந்தன. அவற்றில் இவர் வாணிக மந்தத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட கிராம மக்களின் வறுமையைச் சித்தரித்தார். சுரங்கப் பாதையிலும் (1938), 1940களில் சிக்காகோ தெருக்களிலுமுள்ள காட்சிகளையும் காட்டினார். தொடர்வண்டியிலிருந்து கண்ட தொழில்துறைக் காட்சிகளை 1950 களில் ஒளிப்படங்களாக எடுத்தார்.

விடுகலும், விளம்பரப் பலகைகளும் சிதிலமடைவதும், "உலகின் இறுதி" பற்றிய அம்சமும், மனிதரோடும், அவர்களது கட்டுமானங்களோடும் தொடர்புடையவை. சிதிலமடையும் பொருள்களைப் படமெடுப்பதில் உங்களுக்குள்ள ஆர்வத்தின் அடிப்படையில், உங்களுடைய ஒளிப்படங்களில் காணும் மரங்களும், இயற்கைக் காட்சிகளும், இயற்கை உலகுக்கும் என்ன நேரிடுகிறது?

மனிதனால் ஆக்கப்படாத பொருள்களைக் கொண்ட ஒளிப்படங்கள் மிக மிகச் சிலவே. இவற்றுள் பெரும்பாலானவற்றில், என்றாவது ஒரு நாள் இல்லாமற்போகின்ற—நாம் பேசிக்கொண்டிருக்கும் இந்த வேளையில் மறைந்து கொண்டிருக்கின்ற—இன்னும் பத்தாண்டுகளில் மறைந்து விடவிருக்கிற—ஏதோ ஒன்றினைக் காண்கிறோம்.

ஏதாவதொன்று மறைந்துகொண்டே வரும் ஓர் இடத்திற்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டு அமெரிக்காவின் மேற்குப் பகுதி எனலாம். எனது குழந்தைப் பருவத்தில் திரைப்படங்கள், நாவல்கள், குறிப்பாக கார்ல் மே எழுதிய நூல்கள் வாயிலாக நான் அமெரிக்க மேற்குப் பகுதியினை அறிந்துகொண்டேன் நான் அங்கு சென்றபோது, அங்கு நாகரிகம் இருக்

விம் வெண்டர்ஸ் "வெல்டர்ஸ் வோர்ட்ஸ்", கலிஃபோர்னியாவில் நான்கு முலைகளினருகில்

கும் என எண்ணினேன். ஆனால், நாகரிகம் எதனையும் நான் காணவில்லை. நாகரிகம் அந்த வழியாகக் கடந்து சென்றிருக்கிறது; நிலை பெறவில்லை. 1920களிலும், 1930களிலும் காரர்கள் பயனுக்கு வந்தபின்னர், இந்த பகுதியை கடந்து செல்லும் கார்பயணிகளுக்காகச் சாலைகளும், பெட்ரோல் நிலையங்களும், உணவு விடுதிகளும் அமைந்தன ஆனால், இன்று இந்தப் பகுதியில் இந்தச் சாலைகளும், பெட்ரோல் நிலையங்களும், காரர்களும், நியோன் சைக்களும், உணவு விடுதிகளுங்கூட தேவையில்லை எனத் தோன்றுகிறது. ஏனெனில், இன்று மக்கள் இந்தப் பகுதி வழியாக நியூயார்க்கிலிருந்து லாஸ் ஏஞ்சலிசுக்குச் சாலை வழியாகப் பெரும்பாலும் பயணஞ் செய்வதில்லை. எனவே இவை பெரும்பாலும் பயன்படுத்தப்படாமலேயே இருக்கின்றன. அமெரிக்கர்கள் இன்று கடற்கரையோரமாகவோ, அல்லது வேளாண்மைக்கு ஏற்ற மேற்குப் பகுதியிலோ குடியிருக்க விரும்புகிறார்கள். மேற்குப் பகுதியைச் சீர்திருத்தி அமைக்க அவர்கள் எவ்வளவோ முயன்றிருக்கிறார்கள். சாலைகள் அமைத்திருக்கிறார்கள்; நகரங்களை அமைக்க எண்ணியிருக்கிறார்கள். பாலைவனத்தின் மையத்தில்

கூட 375ஆம் தெரு என்ற ஒரு தெரு காணப்படுகிறது. ஆனால், அவர்களின் முயற்சிகள் அனைத்தும் தோல்வியுற்றன. இன்று இந்தப் பகுதி வழியாகச் சில சரக்கு உந்துகளும், காரர்களும் மட்டுமே செல்கின்றன. இப்பகுதிக்கு நாகரிகம் வந்தது; சிறிது காலம் உயர்வாழப் போராடி விட்டு இப்போது மறைந்து வருகிறது.

கல்வெட்டுகள், எழுத்துகள், விளம்பரங்கள் ஆகியவற்றில் மிகுந்த ஆர்வம் கொண்டிருக்கிறார்கள். வால்க்கர் ஈவான்சின் ஒளிப்படங்களில் நீங்கள் கொண்ட மிகுந்த ஈடுபாடு இதற்குக் காரணம் எனலாமா?

இயற்கை வனப்பு மிகுந்த மேற்குப் பகுதியில் எழுத்துக் கல்வெட்டுக்கள் நிறையக் காணப்படுகின்றன. அங்கு மக்கள் வழமுடியாமற்போகவே, தங்கள் தனிமையைப் போக்கவும், இந்தப் பகுதியைத் தாங்கள் வென்று விட்டோம் என்பதை மெய்ப்பிக்கவும் அவர்கள் இந்தக் கல்வெட்டுகளைப் பொறிக்கத் தொடங்கியிருக்கலாம். அமெரிக்காவில் இந்தக் கல்வெட்டு எழுத்து மரபு முன்னேறிய நிலையில், கற்பனை வளத்துடன், புதுமையான முறையில் அமைந்துள்ளது. இந்த எழுத்துக்கலை நியோன் சைக்களிலும் விளம்பரங்களில் பயன்படுத்தப்

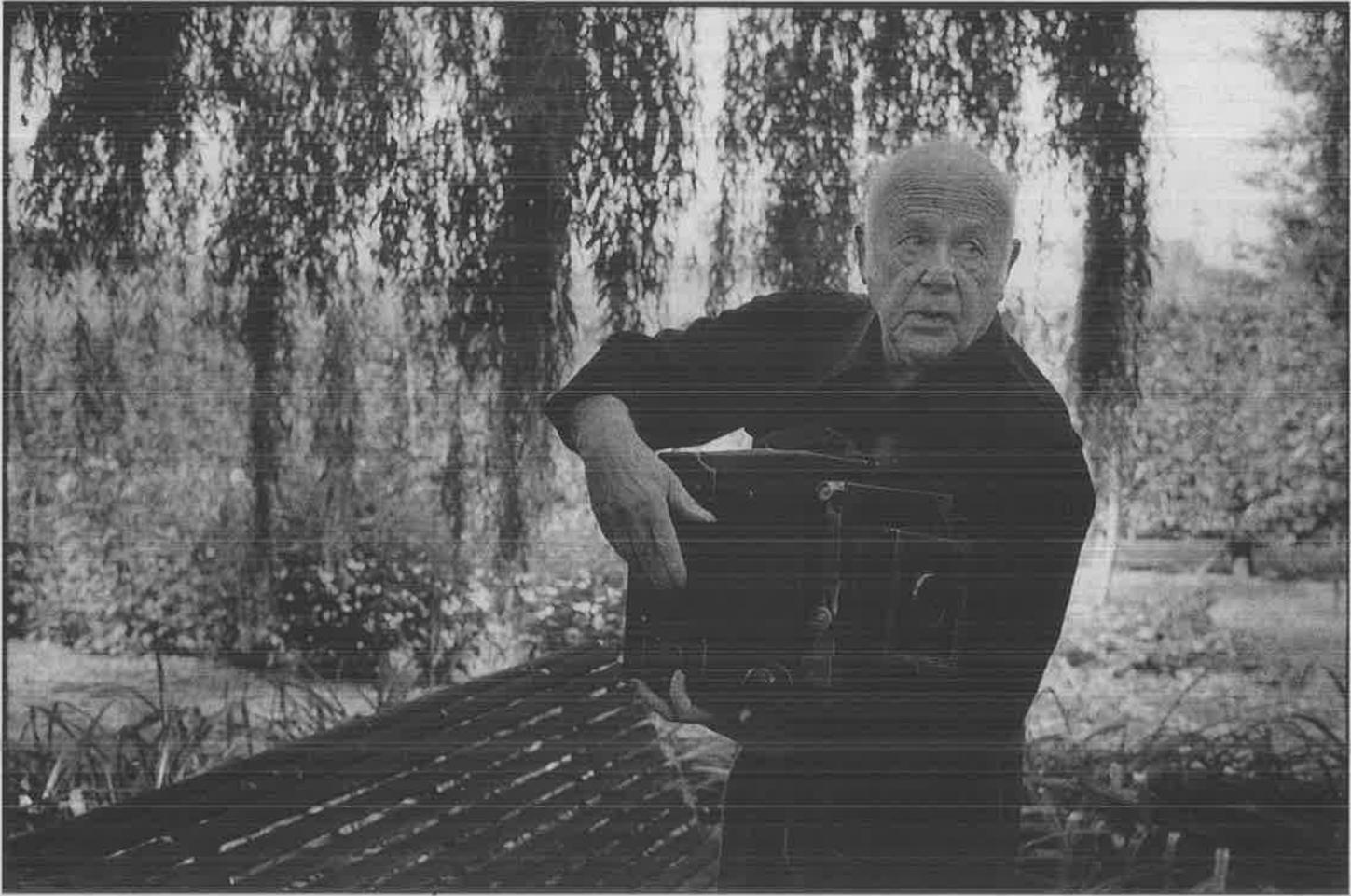
பட்டுள்ளன. இவை கண்களை வெகுலாகக் கவர்கின்றன.

"ஒரு மனிதன் எப்படியும் ஒரு வீட்டைக் கட்டிக்கொள்ளவேண்டும்" என்று அமெரிக்கர்கள் எப்போதும் கூறுவார்கள். ஆனால், அவர்கள் வீடுகளைத் தாறுமாறாகக் கட்டுகிறார்கள். அவை நெடுநாள் நீடிப்பதில்லை. எனினும் அவை வீடுகள் தாம். ஒவ்வொரு வீட்டுக்கும் ஒரு சைகை உள்ளது. வீடு தாறுமாறாக இருப்பினும், இந்தச் சைகை மிக நேர்த்தியாக உள்ளது. இந்தச் சைகைகளை அழியாத சோகச் சின்னங்களாக நான் கருதுகின்றேன். எடுத்துக்காட்டாக, நான் ஒரு வெற்றிடத்தின் வழியாகச் சென்றபோது அங்கு "மேற்கு உலகு மேம்பாடு" என்று எழுதிய ஒரு பெயர்ப்பலகை (தொடர்ச்சி III ஆம் பக்கம் பார்க்க)

விம் வெண்டர்ஸுடன் அலேன் பெர்காலா திகழ்த்திய நேர்முகத்தின் இப்பகுதிகள், மியூனிக் கிலுள்ள ஷெர்மர் மோசல் பதிப்பக அனுமதியுடன் "ரிட்டன் இன் தி வெஸ்ட்" இலிருந்து எடுக்கப்பெற்றவை. இந்நேர்முகம் முதலில் "காஹியர் த்யூ சினோமா" (பாரிஸ், 1987) எனும் ஃபிரெஞ்சு இதழில் வெளியானது.

கணிவுள்ள கண்கள்

ஈவ்ஸ் போன்ன:பாய்

மார்ட்டின் ஃபிராங்க்: பாரிஸ் அருகில் ஓர்க் வாலில் தம் தோட்டத்தில் நிற்கும் அமெரிக்க ஒளிப்படக் கலைஞர் பால் ஸ்ட்ராண்டு (1890-1976)

மார்ட்டின் ஃபிராங்க்

பெல்ஜிய ஒளிப்படக் கலைஞர்: 1970-1971இல் ஃபிரெஞ்சு ஒளிப்படக் கலைஞர் பியர் தெ போன்னஃபாய் நிறுவிய வியூ பட நிறுவன உறுப்பினர்; பாரிஸிலுள்ள வீவா நிறுவனத்தை நிறுவியவருள் ஒருவர்; இவ்வம்மையார் 1980 முதல் மாறும் ஒளிப்பட நிறுவனத்தின் உறுப்பினர், பலர் பங்குபெறும் காட்சிகளிலும், ஒரு பெண் பங்குபெறும் காட்சிகளிலும் இவருடைய படைப்புகள் இடம் பெற்றுள்ளன. இவை 'லே தாம்ப்தெ வியய்லிர்' (1980), 'லே தியாதர் த்தூ சோலீல்' (1982) ஆகியவற்றில் வெளியாயின. அண்மையில் (1988 ஏப்ரல் 13 முதல் மே 29 வரை ஃபிரான்ஸில் ஆமியனில் பண்பாட்டு மாளிகையில் இவர் நடத்திய) காட்சியின்போது ஈவ்ஸ் போன்னஃபாய் எழுதிய வாசகங்களுடன் 18 ஒளிப்படங்கள் வெளியிடப் பெற்றன

மார்ட்டின் ஃபிராங்க் அம்மையாரின் படைப்பு பற்றிச் சிந்திக்கும் போது, ஒரு முதியோர் இல்லத்தில், விசித்திரமான ஒளிப்படங்கள் ஒட்டப்பட்ட சுவரின் பின்னணியில் ஒரு படுக்கையின் விளிம்பில் சோகமே உருவாக உட்கார்ந்திருக்கும் ஒரு முதியவரின் உருவப்படம்தான் நினைவுக்கு வருகிறது உண்மையைச் சித்திரிக்கும் ஆர்வத்தில் இத்தகைய கொடுரத்தைச் சித்திரிப்பதற்கு மார்ட்டின் ஃபிராங்குக்கு நிறைய வாய்ப்புகள் கிடைத்தன. எனினும், வறியநிலையில் கனவுலகில் சஞ்சரிக்கும் அந்த முதியவரின் கண்களில், இந்த உலகை உருவாக்குவதற்கு—நெறிமுறைகளை நிலைநாட்டுவதற்கு—சிதறிக் கிடக்கும், ஆனால் அழியாமல் நிலைபெற்றிருக்கும் பஞ்சபூதங்களை ஒருங்கிணைத்து, அவற்றுக்கு ஒரு வடிவம் கொடுப்பதற்கு—சுருங்கக் கூறின் தனிமுதற்பொருளைப் படைப்பதற்கு—மனித குலத்தை உந்திய பேராற்றலின் ஒரு துளியிணை அவர் கண்டார்; அதனை நமக்கும் காட்டினார்.

இந்தக் குறிப்பிட்ட நேர்வில், முதுமையால் பாழ்ப்பட்ட அந்த முகத்தில்—வேதனை ததும்பும் பார்வையில்—மனிதகுலத்தின் மிக உன்னதப் பண்புகளை மார்ட்டின் ஃபிராங்க் கண்டார். கருணை மனங்கொண்ட ஒரு கலைஞரின் கைவண்ணத்தால் ஒளிப்படக்கலை எத்துணை மாயவித்தைகளைச் செய்து காட்டமுடியும் என்பதற்கு இது ஓர் எடுத்துக்காட்டு.

இரக்க உணர்வு என்பது, மற்றவர்களுடன் உறவாடுங்கால், தன் முனைப்பை அழித்திடும்—தன்மையே மறக்கச் செய்திடும்—ஒரு திறம்பாடு. இன்றைய உணர்ச்சி வெளிப்பாட்டு வடிவங்கள் அனைத்திலும், ஒளிப்படக் கலைக்கு மட்டுமே பரிவுணர்வும், தன்னடக்கமும் இன்றியமையாது தேவைப்படும் பண்புகள். மத்தியகாலத்துத் தலைசிறந்த கைவினைஞர்கள் பெற்றிருந்த தன்னடக்கம் இதற்குத் தேவைப்படுகிறது. அந்தக் கைவினைஞர்கள், மனிதாபிமான வேலைப்பாடுகள் தோன்றுவதற்கு முன்பு, தமக்குப் பிற்போந்தவர்கள் பேணிவந்த பண்டைய மரபுகளைப் போற்றி வந்தார்கள். அவர்கள், ஒரு மரத்துண்டில் கன்னிமேரியின் முகத்தினை கம்பீரமாக அல்லது ஒரு பாமரப் பெண்ணின் இயல்பான சோகத்துடன் செதுக்குவதை நன்சுறிந்தவர்கள்; இந்தச் சமயக் காலத்தில் நவீன கலைப் பாணிகள் தோன்றுவதற்கு முன்னோடிகளாக விளங்கி

மார்ட்டின் ஃபிராங்க்: 1974இல் பாரிஸில் நடைபெற்ற பெல்ஜிய ஒலியக் காட்சியில் போல் தெல்வோ தீட்டிய சித்திரத்தைப் பார்வையிடுதல்.

யவர்கள்.

எனது மனக்கண்ணில், ஒரு கோடைகாலப் பிற்பகலில், தெற்கு ஃபிராங்கிலுள்ள ஒரு சிறிய நகரின் சந்தடியற்ற புறப்பகுதிகளில் மீண்டும் மார்ட்டின் ஃபிராங்க் செல்வதைக் காண்கிறேன். அந்த சுட்டெரிக்கும் வெயிலில், அவர் கையில் ஒளிப்படக் கருவியுடன் திடீரென வெளிப்படுகிறார் அவர் என்ன செய்கிறார்? தமக்கு மிகவும் பழக்கப்பட்ட அந்தச் சூழ்நிலையில், எதிர்பாராத அல்லது ஏதோ ஒரு திருட்டு இரகசியம் நிகழப்போகிறது என எதிர்பார்க்கிறாரா? தமது கலை மிக உயர்ந்தது, உன்னதமானது எனப் போற்றும் அவர், இப்பொருளாய் இருக்கும் கலையை - விண்ணுக்கு மண்ணுக்குமிடையிலான வெறுமையினுள் தம்மைக் கரைத்துக்கொள்ளும் கலையை - அறிந்துகொள்வதற்காக அவர் அங்கே வந்திருக்கிறாரா?

சில ஒளிப்படங்களைப் பார்க்கும் போது நமக்குள் சில வினாக்கள் எழுகின்றன: "இந்தப் பறவைக்கு இத்துணை அருகில் ஒளிப்படக் கலைஞரால் எவ்வாறு செல்ல முடிந்தது? இந்த அற்புதப் பறவை தரையில் இறங்கி ஒருகணமே நிற்பதை மிக அருகிலிருந்து படமெடுக்க அவர் எத்

துணை பொறுமையாக, கவனமாக, சிறிதும் ஓசையின்றிச் சென்றிருக்க வேண்டும்? இத்தகைய படங்களை எடுப்பதற்கு அவர் கண்துஞ்சாமல், பசி நோக்காமல் எத்துணை விழிப்புடன் இருக்கவேண்டும்? இதற்கான இயல்பான உலக வாழ்விலிருந்து விலகிச் சென்று எத்துணை தனிமையிலும் துயரிலும் அவர் காலங்கழிக்க வேண்டும்?"

இந்த அரவமற்ற அடிச்சுவடுகளை முதலில் ஒருவருடைய உள்மனத்தில் தான் வைக்கவேண்டும், ஏனெனில், அந்த அகவெளியில்தான் அந்த உள் ஞாபக நினைவுகள் - புலனுணர்வுக் கப்பாற்பட்ட புறக்காட்சிகள் - நிகழ்கின்றன. இவைதான், பொருள்களின் புறஇயல்புகளுக்கு முகநிலைத் தோற்றத்தினைக் கொடுக்கும் இன்றியமையாக் கலைப்பண்பு எனலாம். அகமும் அகமும் உறவாடும்போது ஒரு காட்சியை அல்லது ஒரு காட்சியின் கண நேரத் தோற்றத்தைச் சீர்குலைக்கும் ஓசை எதனையும் ஏற்படுத்தலாகாது. இதில் நாம் வெற்றி கண்டுவிட்டால், மூச்சை அடக்கி அரவமின்றி நாம் நின்று கொண்டிருக்கும் நேரத்தில், ஆன்மிக நலஉயர்வு பெற்ற ஆன்மா, ஆழ்ந்த இதயத்தின் தூடிப்பினை - விளையாடும் குழந்தைகளின்

ஆனந்தக் குரல்களை - பாய்மரங்களின் திசையினைத் திருப்பும் காற்றின் ஒலியினை - சிள் வண்டுகளின் குரவையொலியினைக் கேட்கிறது.

இத்தகையதொரு மனநிலையில் தான் அன்று அந்தக் கோடைப் பகலில் மார்ட்டின் ஃபிராங்க் ஓசையின்றிச் சென்றுகொண்டிருந்தார். வைக்கோல் தொப்பியணிந்த ஒரு குடியானவப் பெண்மணியை அல்லது அச்சுறுத்தும் உலகின் அபாயத்திலிருந்து தன்னைக் காத்துக்கொள்ள உள்ளங்கையை புறத்தே திருப்பி நெற்றியில் கைவைத்து நிற்கும் ஒரு குழந்தையை அவர் படமெடுத்திருந்தால், அந்தப் பெண்மணியின் நிழல் உருவத்தை - அந்தக் குழந்தையின் அடங்காத நெற்றி மயிரை - பல் தொகை மக்களின் ஒரு தனிச் சின்னமாக அமைந்த பார்வையினை - மட்டுமே அவர் நேரடியாகப் படமெடுத்திருக்க முடியும்.

மார்ட்டின் ஃபிராங்கின் ஒளிப்படங்கள் அனைத்திலும், குறிப்பாகப் பால் ஸ்ட்ராண்டின் படத்தை நான் விரும்புகிறேன். பால் ஸ்ட்ராண்டும் ஓர் ஒளிப்படக்கலைஞர். அவர் தம் பணியில் முழுக் கவனத்துடன் ஈடுபட்டிருக்கும்போது அவருக்குத் தெரியாமல் இந்தப் படம் எடுக்கப்பட

மாசீட்டின் ஃபிராங்க்: பிரான்ஸில் ஃபோர்கால்சுயரில் தமது அறையில் அமர்ந்துள்ள செல்வி மானாகோ

டுள்ளது. இதில், பால் ஸ்ட்ராண்ட் தமது தோட்டத்தில் நின்றுகொண்டிருக்கிறார். அவர் கையில் ஒரு பழங்கால ஒளிப்படக்கருவி இருக்கிறது. அவர் அதை எந்தப் பொருளையும் படமெடுப்பதற்காக அதை நோக்கி வைத்திருக்கவில்லை. அவர் அதை வேண்டாவெறுப்புடன் வைத்திருப்பது போல் தோன்றுகிறது. அந்தத் தொல்லைதரும் கறுப்புப் பெட்டியை எங்கேயாவது போட்டுவிட அவர் தவிப்பதுபோல் காண்கிறது. இது ஒரு சாதாரண ஒளிப்படத்திற்கு ஒரு வகை நகைச்சுவையுணர்வை அளிக்கிறது. அதேசமயம், அவர் கையிலுள்ள ஒளிப்படக்கருவி ஓர் அபாய அறிவிப்பாகவும் தோன்றுகிறது. அந்த ஒளிப்படக்கருவி, குறித்தநேரத்தில் வெடிக்குண்டுபோல் தெரிகிறது. "இங்கு நிற்க எனக்கு உரிகை உண்டா? இந்த உலகை அழித்திடும் குறித்த காலத்தில் வெடிக்கும் குண்டின் நான் வைக்கிறேனா?" என்று பால்ஸ்ட்ராண்டு கேட்பதுபோல் இருக்கிறது.

இந்த வகையில் ஒளிப்படக்கலை ஆபத்தானதாகவும் இருக்கிறது. சில ஒளிப்படக் கலைஞர்கள் தங்கள் கலையை மிகக் கவனமாகக் கையாள்கிறார்கள். ஆனால்; செய்திகளை அல்லது அற்புதங்களை நாரும் மற்றவர்கள், அவசரத்துடனும், அலட்சியத்துடனும், முக்கியத்துவமற்ற புறப்பண்புகளை மட்டுமே நாம் காணும்படி செய்கிறார்கள். 19ஆம் நூற்றாண்டு ஒளிப்படக் கலை, பொய்த் தோற்றங்களைக் கண்டித்தது; 20ஆம் நூற்றாண்டில் நெறிமுறைகளையும் நல்லுணர்வுகளையும் புறக்கணிக்கும் அளவுக்கு ஒளிப்படக்கலை மட்டுமீறிச் சென்றுள்ளது. மரணத்தைக் கொண்டாடுவதில் தான் அது அக்கறை கொண்டிருப்பதாகத் தோன்றுகிறது.

எந்த ஒரு கலையையும் அல்லது திறமையையும் ஒரு நொடிப் பொழுதேனும் மிகச் சிறந்த முறையில் வெளிப்படுத்த முடியுமாயின அந்தக் கலை அல்லது திறமை ஒர்போதும் அடியோடு அழிந்துடுவதில்லை. கனவு காண்பதற்கு நமக்கு உரிமை இல்லையா? எத்தனை மாபெரும் புரட்சிகள், அமைதியான ஒரு எளிய புன்னகையிலிருந்து தோன்றியிருக்கின்றன. எனவே, இந்த அற்புதப் பெட்டியைக் (ஒளிப்படக்கருவி) கொண்டு இந்த அரும்பணியை நாம் ஏன் தொடரக்கூடாது? ஒளிப்படங்களின் வெள்ளத்தில் அமெரிசக மேற்கும், ஏன் இந்த உலகுமழுகிவிடுமா? யாரால் சொல்லமுடியும்? ஒருவேளை அழிவின் விளிப்பில் நிற்கும்போது ஏதேனும் கடைத்தேற்றம் தோன்றக் கூடுமல்லவா?

ஈவ்ஸ் போன்ன:பாய்

ஃபிரெஞ்சு எழுத்தாளர்

பேராசிரியர், ஃபிரெஞ்சுக் கல்லூரி

இது "போர்த்தெய், ஃபோத்தோ கிராஃபி தெ மாசீட்டின் ஃபிராங்க்" (துருவா காய்லா பதிப்பகம், ஆயியல் பண்பாட்டு மானிகை, ஆயியல், 1988) எனும் நூலில் வெளியான "மாசீட்டின் ஃபிராங்க்" எனும் கட்டுரையின் சுருக்கம்

மார்ட்டின் ஃபிசாங்க்: பாரிஸில் 1980இல் ஹங்கேரிய ஒளிப்படக் கலைஞர் ஆந்திரே கெர்ட்டேஸ் (1894-1985) 1931இல் தாம் எடுத்த 'எலிசபெத்தும் நானும்' எனும் தம் மனைவியின் ஒளிப்படத்துடன் நிற்கிறார்.

பில்

பிரான்சுட்
1904-1989

பிரிட்டிஷ் எழுத்தாளர் ராபர்ட் கிரேவ்ஸின் (1895-1985) உருவப்படம்; 1941இல் எடுக்கப்பெற்றது. 1929இல் பாரிஸில் மான் ரேயுடன் பணியாற்றி, கனவியல் ஓவியருடன் பழகிய பின் இந்த பிரிட்டிஷ் ஒளிப்படக் கலைஞர் இங்கிலாந்து சென்று ஒளிப்பட இதழியலில் முழுக்கவனம் செலுத்தினார். இவர் ஆலை நகர்களில் வாழ்ந்த தொழிலாளர் முதல் வீடுகளிலும் சங்கங்களிலும் காணப்படும் நடுத்தர, உயர் வகுப்பு மக்கள் வரை தமது காலச் சமூகத்தின் பல தர வகுப்பினரை ஒளிப்படமெடுத்தார். 1940களின் தொடக்கத்தில் லண்டனில் விமானத் தாக்குதல்கள் நடந்தபோது உள்துறை அமைச்சில் பணிபுரிந்த இவர் தற்காலப் பாதுகாப்பிடங்களில் தங்கியிருந்த நகர மக்களின் நிலையை ஒளிப்படங்களாக எடுத்தார். 1945-1965இல் 'வில்லி புட்' எனும் இதழுக்காக எழுத்தாளரையும் ஓவியரையும் பணிச் சூழலில் ஒளிப்படமெடுத்தார்.

இயல்பான ஒளிப்படங்கள்

ஆல்:பிரடோ குருஸ் ராமிரஸ்

ரோமுவால்டோ கார்சியா

ரோமுவால்டோ கார்சியா மெக்ஸிக் கோவில் குவானஜுவால்டோவின் அருகிலுள்ள சிலாவோவில் 1852இல் பிறந்தார். பிற்காலத்தில் அங்கே ஒளிப்படக் கலைஞராகப் பணியாற்றினார். அப்போது குவானஜுவால்டோ சுரங்கத் தொழில் செழித்த நகராகத் திகழ்ந்தது. அங்கு ஒளிப்படக்கலை போன்ற புதிய நுட்பங்கள் இடம் பெற்ற செயல்முறைக் கலைகளின் பள்ளி இருந்தது.

ரோமுவால்டோ கார்சியாவின் ஒளிப்பட நிலையத்தில் ஒளிப்படக் கலை சாதாரண மக்களுக்கும் பயன்பட்டது. விடுமுறை நாட்களிலும் விழாக் காலங்களிலும், அல்லது ஞாயிறு வழிபாட்டின் பிறகும் தொழிலாளர், எழுத்தர், உழவர் போன்ற சாதாரண மக்கள் சிறந்த உடையணிந்து வந்தனர் ஒளிப்படத்திற்காக அமர்வது அவர்களுள் பலருக்கு ஒரு பெரிய அனுபவமாக, ஒரு 'விருந்தாக' இருந்தது; ஐரோப்பாவில் இருந்ததுபோல் அது செல்வரின் தொடர்பால் ஏற்படவில்லை. ஒளிப்படங்கள் அவர்களின் இயல்பான கோலத்தை, மகிழ்ச்சியை, பெருமையை, உணர்வுகளைக் காட்டின. அவை விருந்தினர் கூட்டங்கள், உறவுகளைப் போற்றும்

பூமியின் ஆவணக் காப்பகம்

ஆல்பெர்ட் காண் திரட்டுகள்

ஆல்பெர்ட் காண் திரட்டுகளின் காப்பாளர் ஷான் போசோலில், மாரியல் ஜே. புரூன் தெலாமார் (ஹாஷெத் ரியாலித், பாரிஸ் 1979), ஆகியோரின் முன்னுரையுடன் கூடிய ("ஃபிரான்ஸ்", "தி வேர்ல்டு" எனும்) இரு தொகுதிகளுடைய "லே ஆர்ஷிங் தெலா பிளானெத்", "விலாஷ் எ விலாஷுவா ஓ தோங்கின் 1915 ஏ 1920" (ஆல்பெர்ட் காண் திரட்டுகள், 1987) போன்ற பல நூல்களில் ஆல்பெர்ட் காண் திரட்டுகளிலுள்ள வண்ணப்படங்கள் வெளிவந்துள்ளன அயர்லாந்தில் 1912இல் எடுத்த வண்ணப்படங்களின் திரட்டு விரைவில் வெளிவரும்.

ஒகஸ்த் லெயோன்: எகிப்தில் அஸ்வானிலுள்ள சிறுவர், 1914.

"உயிர்த்துடிப்பு. அது எங்கிருந்தாலும்—அயல்நாட்டில், வீதியில் எங்கெங்கிருந்தாலும்—அதனை நாம் பற்றிக்கொள்ளவேண்டும்". என்று ஃபிரெஞ்சு நிதியுதவியாளர் ஆல்பெர்ட் காண் (1860—1940) கூறினார். இதுவே அவரது குறிக்கோளாகவும் இருந்திருக்க வேண்டும். நாடுகளின் தலைவிதியை நிருணயிப்பவர்களிடையே இயன்ற எல்லாவழிகளிலும் செய்தித் தொடர்பினை மேம்படுத்த வேண்டும் என்பதை உலக மக்கள் உணர்ந்துகொள்ளச் செய்வதைத் தமது வாழ்வின் குறிக்கோளாகக் கொண்டிருந்த இவர் அந்தப் பணிக் காகத் தமது செல்வத்தின் பெரும் பகுதியை முதலீடு செய்தார் பன்னாட்டுக் கொள்கையினைத் தூண்டிவிடும் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்ட முன்னோடிகளில் இவரும் ஒருவர்.

மனித மரபுரிமையை ஆதார ஆவணமாக்குவதில் முக்கிய சாதனங்கள் என்ற முறையில் ஒளிப்படக்கலை, திரைப்படக்கலை ஆகியவற்றின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து கொண்ட ஆல்பெர்ட் காண், "கோளத்தின் காப்பாவணங்கள்" என்ற பெயரில் இந்த நூற்றாண்டில் தொடக்கத்தில் இருந்தவாறு இந்தப் பூமியின் மேற்பரப்பு ஒளிப்படங்களை முறையாகத் தொகுக்கும் ஒரு திட்டத்தை வகுத்தார். மனித நடவடிக்கை, பழக்கவழக்கங்கள், நடைமுறைகள் போன்ற கால வெள்ளத்தில் மறைந்துவிடக்கூடிய பல்வேறு அம்சங்களை நினைவுகூர்வதற்கு நிரந்தர ஆவணங்களாகப் பதிவுசெய்து வைப்பதே இத்திட்டத்தின் நோக்கம்.

ஒளிப்படக்கலையில் வண்ணத்தை நேரடியாகப் படியெடுக்கும் உத்தியை லூமியே சகோதரர்கள் முதன் முதலில் கண்டுபிடித்த சமயத்தில் இத்திட்டத்தை ஆல்பெர்ட் காண் வகுத்தார். அப்போது ஃபிரான்சில் மானுடப் புவியியலில் முன்னோடியாகத் திகழ்ந்த ஜீன் புரூன்ஹெஸ் என்பாரிடம் இந்தத் திட்டத்தை இயக்கும் பொறுப்பினை ஒப்படைத்தார். அவரது தலைமையின்கீழ் ஒளிப்பட வல்லுநர்களும், திரைப்படத் தயாரிப்பாளர்களும் 1910 முதல் 1931வரை உலகெங்கும் சுற்றுப் பயணஞ்செய்து, 72,000 வண்ணப்படத் தகடுகளையும், 1,40,000 மீட்டர் படச் சுருளிணையும் கொணர்ந்தார்கள். இந்தப் படங்கள், பின்னர் ஆல்பெர்ட் காணின் இல்லத்தில் முக்கியமான பன்னாட்டுப் பிரமுக்களுக்குத் திரையிட்டுக் காட்டப்பட்டன.

காண் 1931இல் பெருமளவு நிதி இழப்புக்குள்ளானார். எனினும், அவர் இந்த மக்கள் பணிக்காகப் பெருமளவில் முதலீடு செய்தார்.

(தொடர்ச்சி III பக்கம் பார்க்க)

ஓசுஸ்த் லெயோன்: முதல் உலகப் போரின் போது மே 14, 1918
-இல் நாட்டுச் சதுக்கம், பாரிஸ் மணல் மூடைகள் "குடியரசின்
வெற்றி" எனும் சின்னத்தைக் குண்டுவிச்சினின்று காக்கின்றன.

லெயோன் புசி: எழுத்தாளரின் கைகள், டோன்கின்
(ஃபிரஞ்சு ஆதிக்கத்தின்போது வட வியட்நாம்), 1915

செபஸ்தியாவோ சால்காதோ: பிரேசிலில் ஐபோட்டிக்காபலிலுள்ள (சால் பால்வோ மாநிலம்) கரும்புத் தோட்டம்.

செபஸ்தியாவோ சால்காதோ: யுக்ரேன் மாநிலத்தில் ஸாப்பரோசியிலுள்ள உந்துவண்டி ஆலை

செபஸ்தியாவோ சால்காதோ. யுக்ரேன் மாநிலத்தில்
ஸாப்பரோசியிலுள்ள எஃகு ஆலை

வில்லியம் யூஜின்
ஸ்மித்
(1918—1978)

பிட்ஸ்பர்க்: 1955. செபஸ்தியாவோ சால்காதோவிற்கு உணர்ச்சியூட்டிய இப்பெரும் அமெரிக்க ஒளிப்படக் கலைஞரின் படக்கதைகள் கடுமையும் உண்மையும் கலந்த அணுகுமுறையுள்ள சீரிய மனிதப் பண்பாளரும் கலைஞருமான ஒருவரின் படைப்புகளாகும் அமெரிக்காவின் பெரிய இரும்பு எஃகு தொழில் மையங்களுள் ஒன்றுபற்றிய "பிட்ஸ்பர்க் அமெரிக்க நகரின் கதை", ஸ்மித் காயம் பட்ட பசிபிக் போரின் பல காட்சிகள் போன்றவை அவற்றுள் சில. "கிராம மருத்துவர்" (1948) "ஸ்பானிய கிராமம்" (1951), "பேறுகால மருத்துவச்சி" (1951), ஜப்பானிய மீனவர் கிராமத்தில் பாதரச மாசினால் பாதிக்கப்பட்டவர் பற்றித் தம் மனைவி ஜலீனுடன் தயாரித்த அறிக்கையாகிய "மினாமாட்டா" (1973) போன்றவை "லைஃப்" இதழுக்காக எடுக்கப்பெற்ற ஒளிப்படங்கள்.

அலெக்ஸாந்தர் மிக்கெலோவிச் ரோட்செங்கோ

“தீயிலிருந்து தப்பும் வழி” 1925. ரோட்செங்கோ (1891-1956) முதலில் ஓவியராகவும் எழுத்துக் கலைஞராகவும் இருந்தார். புரட்சிக்குப் பின் கலை, தொழில்நுட்ப உயர் நிலையத்தில் விரிவுரையாளரானார். தம் நண்பரும் அறிவுத் தோழருமான கவிஞர் விளாதிமீர் மாயாக்கோவ்ஸ்கியுடன் சேர்ந்து சுவரொட்டிகளும் நூல்களும் தயாரித்தார்; நாடகத் தயாரிப்பாளர் சேவலோட் மேயர் ஹோல்டுடன் சேர்ந்து நாடகத் திரைகள் தயாரித்தார்; லேவ் குலச்சோவ், போரிஸ் பார்னட் ஆகிய திரைப்படத் தயாரிப்பாளருடன் சேர்ந்து திரைப்படங்களில் பணிபுரிந்தார். 1930களில் முக்கிய ஒளிப்பட திரைப்பட இயக்கமான “ஓக்தபர்” (அக்டோபர்) கலைக் குழுவில் புகழ் பெற்றவராக விளங்கினார். தம் மனைவி வார்வரா ஸ்தெப்பனோவாவுடன் சேர்ந்து, எழுத்தாளர் மாக்கிம் கோர்க்கியினால் ஊக்கப்பெற்று “யு எஸ்.எஸ்.ஆர். இன் கன்ஸ்டிரக்ஷன்” எனும் பருவ இதழைத் தொடங்கினார். அதற்கு வெண்கடல் கால்வாய் பற்றியது போன்ற ஒளிப்படச் செய்திகளையும், எல்லாவற்றிற்கு மேலாக பக்க அமைப்புகளையும் அட்டைப் படங்களையும் வழங்கினார். அவர் ஒளிப்படக் கலை இயலாளராகவும் விளங்கினார்.

ஒளிப்பட இணைப்பு

ஒளிப்படங்களை வெட்டி இணைக்கும் கலை ஒளிப்படக் கலை போல் பழமையானது. இந்நுட்பம் 19ஆம் நூற்றாண்டிலேயே தொடங்கியது. ஆயினும் 1920களில் ஜார்ஜ் குரோஸ், ஜான் ஹார்ட் ஃபீல்டு ஆகிய பெர்லின் தாதாயிசக் கலைஞர்களால் திரும்பவும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. இந்த ஒட்டிணைப்புக் கலையை மக்கள் பெரிதும் விரும்பினர். இது தாதாயிச விசித்திரக் கலைக்கோ கற்பனைக் கலைக்கோ பயன்பட்டிருக்கலாம்; அரசியல் கொள்கை பரப்பவோ, விளம்பர அல்லது வணிகக் கலையை ஊக்கவோ பயன்பட்டிருக்கலாம். அது எப்படியிருப்பினும் சாதாரண காட்சித் தோற்றத்தை மாற்றிய இக்கலையானது ஒளிப்படக் கலையை இரு போர்களுக்கு இடைப்பட்ட காலத்தில் தோன்றிய போக்குகளுக்கு எல்லாம் முன்னணியில் நிறுத்தியது. ரஷ்யாவில் ஒளிப்பட இணைப்புக் கலை புரட்சிக் கலையின் முக்கிய இயல்பாக இருந்தது. மேலே வலப்புறம்: அலெக்ஸாந்தர் ரோட்செங்கோவின் ஒளிப்பட இணைப்புகளுள் ஒன்று. இது ரஷ்யப் புரட்சிக்

காலக் கவிஞர் விளாதிமீர் மாயாக்கோவ்ஸ்கியின் (1894-1930) “புரோ எத்தோ” (1923 ‘இதைப்பற்றி’) எனும் கவிதையைச் சித்தரிக்கின்றது. இளம் பெண் விலி பிரிக் கவிஞரின் காதலி; ஃபிரெஞ்சு எழுத்தாளர் எல்சா திரியோலின் அக்காள். ரோட்செங்கோ ஒளிப்படம் எடுப்பதற்கு முன்னே, ஏற்கெனவே இருந்த படங்களை ஒட்டி இணைத்துள்ளார்.

'பார்ப்பதில் ஒரு புரட்சி' ஆன் ஹாய்

டேவிட் ஹாக்கி

பிரிட்டிஷ் கலைஞர்; இவருடைய பல் வேறு படைப்புகள் ஒவியம், அச்சுக் கலை, வரைபடம், நாடகமேடை, அலங்காரம், ஒளிப்பட இணைப்பு, பிற "ஒளிப்படப் படைப்புகள்" போன்றவை. இவருடைய பல படைப்புகள் தாம் அன்றாடம் கண்டவை; கலிஃபோர்னிய நீச்சல் குளம், நண்பர்கள், குடும்பத்தினரின் உருவப்படங்கள் போன்றவை. இவருடைய ஒளிப்பட இணைப்புகள் "டேவிட் ஹாக்கி: 'எ ரெட்ராஸ்பெக்டிவ்' (1988) இல் இப்போது லாஸ் ஏஞ்சல்ஸ் மாவட்டக் கலை அருங்காட்சியகத்தில் நடைபெறும் காட்சியிலுள்ள படங்களின் அட்டவணையைக் காணலாம். இந்நூலிலுள்ள ஒளிப்பட இணைப்புகளை ஆன் ஹாய் ஆராய்ந்து வருகிறார். இது விருந்து இக்கட்டுரை எடுக்கப்பெற்றுள்ளது.

டேவிட் ஹாக்கி, 1982 பிப்ரவரி வரையில் ஒளிப்படக்கருவியை ஏளனமாகவே கருதிவந்தார். அது ஒரு பதிவு செய்யும் சாதனம் மட்டுமே என்று அவர் நினைத்தார். மிகவும் கவர்ச்சியான ஒளிப்படங்கள் கூட அவர் கவனத்தைக் கவர்ந்ததில்லை. "ஒரு ஒளிப்படத்தில் ஆயிரம் முகங்கள் இருந்து, அதில் உங்கள் அன்னை யின் முகத்தைக் கண்டறிய நீங்கள் முயன்றாலன்றி, எந்த ஒரு ஒளிப்படத்தையும் 30 வினாடிக்கு மேல் பார்க்க முடியாது" என்பது அவரது கருத்து.

அவர் 1963 முதல் "விடுமுறைக் கால ஒளிப்படங்களை" எடுத்து வந்தார். 1968 முதல் தமது ஒவியங்களுக்கான அடிப்படை ஆய்வுகளுக்காக ஒளிப்படங்களை எடுத்து வந்தார். எனினும், அவர் உயிர்த்துடிப்புள்ள ஒவியத்தைவிட நிழற்படக்கருவி தாழ்ந்தது என்றே கருதினார். அவரது ஒவியங்களில், முக்கியமாக 1972-க்குப் பின்பு, ஒளிப்படத்தின் ஒளி மற்றும் சமதள விளைவுகளையும், வாணிகமுறையின் கண்கவர் வண்ணங்களையும் அவர் பயன்படுத்தினார். எனினும், ஒளிப்படக்கலையை உள்ளபடியான காட்சி காலம், இடம் ஆகியவற்றின் போலி என்றே எண்ணினார். "செயலற்ற ஒற்றைக் கண் அரக்கனின் கண்ணோட்டத்தில் இந்த உலகை ஒரு வினாடிநேரம் பார்க்க நீங்கள் தயாராக இருந்தால், ஒளிப்படக்கலை முற்றிலும் சரியானதுதான்" என்றார் அவர்.

ஆனால், ஹாலிவுட் குன்றில் ஹாக்கியின் புதிய அலங்கார இல்லத்தில் அவருடைய காட்சிச்சாலை காப்பாளர் நண்பர் ஒருவர், காந்தத்தன்மையுள்ள படச்சுருள் கட்டுகளை விட்டுச் சென்றபோது, அவர் அதன் மூன்று இடப்பகுதிகளைச் சித்திரிக்க முயல்வதென முடிவு செய்தார். 1982 பிப்ரவரி, 26 இல் 30 ஒளிப்படத் தகட்டச்சுப் பதிவுகளின் கூட்டிணைவுடன் தொடங்கிய இந்த உருவம், அவருடைய நண்பர்களின் முழு உருவச் சித்திரங்களாக வளர்ந்தன. பின்னர் இது, புகழ்பெற்ற அமெரிக்க இயற்கைக் காட்சிகளின் மிகப்பெரிய ஒளிப்பட ஒட்டுச்சித்திரங்களாக உருவெடுத்தன. இவை 35 மி.மி. நிழற்படத் தகட்டச்சுப் பதிவுகளாலானவை. ஐந்தாண்டுகளுக்குப் பிறகு, 600-க்கு அதிகமான ஒளிப்படத் தகட்டச்சுப் பதிவுகளைக் கொண்டு பரந்து விரிந்த மேலைநாட்டு இயற்கைக் காட்சியின் சித்திரம் உருவானது. 1982 மார்ச் மாதம் முதல் மே மாதம் வரையில் ஹாக்கி 140 ஒளிப்பட ஒட்டுச் சித்திரங்களை உருவாக்கினார்.

பின்னர், 1982 செப்டம்பர் முதல் 1986 ஆகஸ்ட் வரையில் அவர் 231 ஒளிப்பட ஒட்டுச் சித்திரங்களை வடிவாக்கம் செய்தார். அதன் பின்பு அவர் பெருமளவிலான ஒளிப்பட ஒட்டுச் சித்திரங்களை உருவாக்கவில்லை.

ஹாக்கியின் ஒளிப்பட ஒட்டுச் சித்திரங்கள், அவற்றின் பெரும் எண்ணிக்கையிலும், நினைவுக்குரிய நுட்ப விரிவிலும், அவருடைய தொழில் வாழ்க்கையில் அவரது பணியின் பெரும்பகுதியாக விளங்கியது. அவரது ஒவியங்களையும், சித்திரங்களையும், ஒளிப்படங்களையும் விட, அவருடைய ஒளிப்படக் கருவிக்கலை ஒளிபொருந்தியதாகவும், தனிப்பண்புடையதாகவும், அன்றாட நிகழ்ச்சிகளின் சித்திரிப்பாகவும், பரிசோதனை முறையானதாகவும், புதுப்புது உத்திகளுடையதாகவும் திகழ்ந்தது.

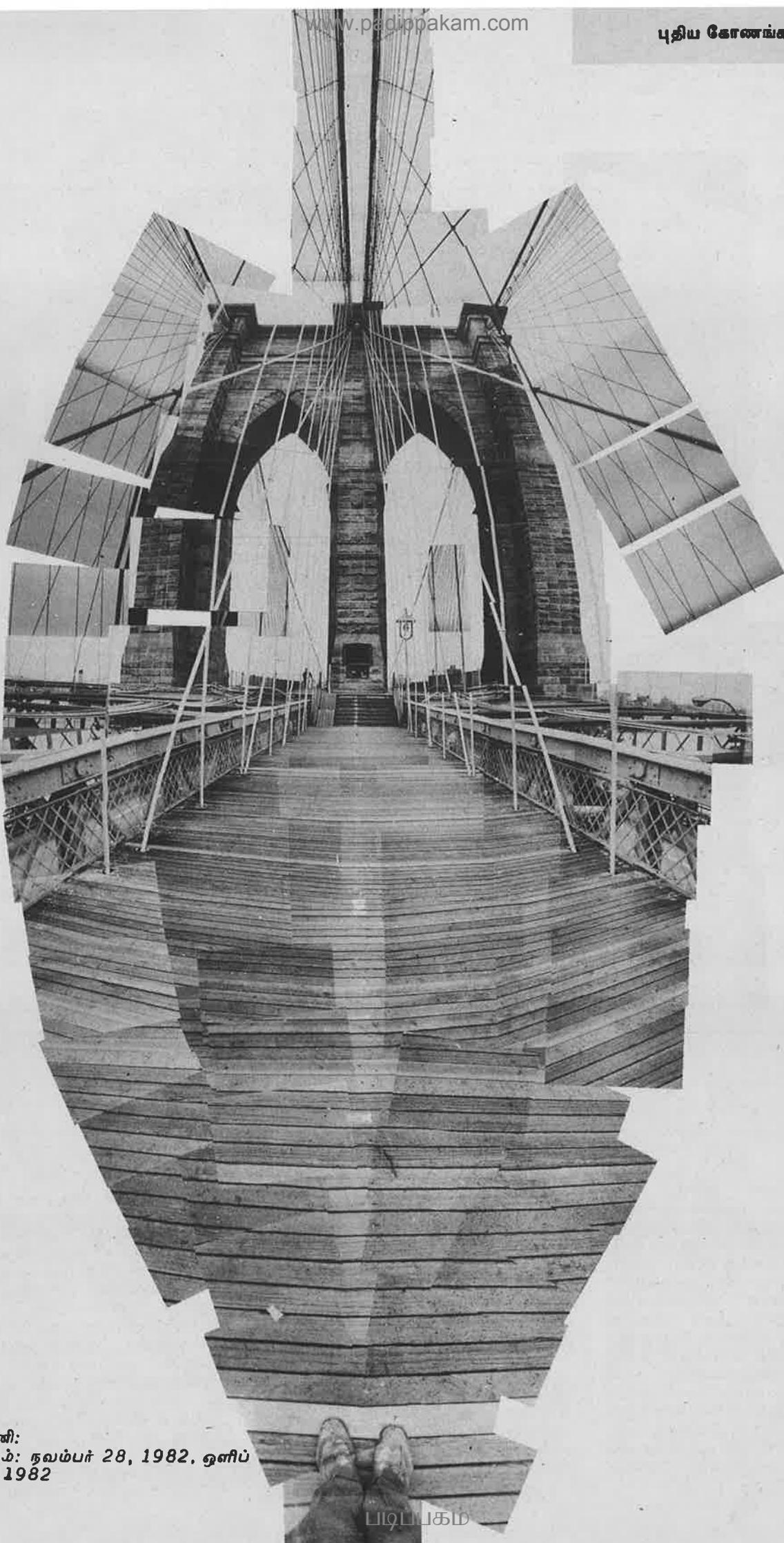
அவருடைய மற்றப் படைப்புகளைப் போலவே, அவரது நிழற்பட ஒட்டுச் சித்திரங்களிலும், ஹாக்கி கோடுகளையும் விளிம்புகளையும் புதுமையாகக் கையாள்கின்றார். அவர் தமது முதலாவது ஒளிப்பட ஒட்டுச் சித்திரக் கண்காட்சிக்கு "ஒளிப்படக்கருவி ஒவியம்" என்று பெயரிட்டார். அவர் ஒளிப்படக்கலையை, செதுக்குருவக்கலை, கல்லச்சுமுறை, அலுவலக ஒளிப்படப் படியெடுப்பான் போன்ற படிப்பெருக்கச் சாதனமாகவும் கையாள்கின்றார். அதே சமயத்தில், அவர் அதன் சிறப்பு அம்சங்களை மட்டுமே பயன்படுத்துகிறார்.

அவரது ஒளிப்பட ஒட்டுச்சித்திரங்கள் உட்பொருளிலும், வழிமுறையிலும் எளிதில் அணுகத்தக்கவை. அமெரிக்காவில் பத்திரிகை விளம்பரங்களிலும், ஃபிரான்சில் சுற்றலாவளர்ச்சிக்கும் அவரது பாணியைக் கையாண்டுள்ளனர். இதனை அவர் வரவேற்றுள்ளார். தமது ஒளிப்படக் கருவிக் கலையினால் ஏற்படவிருக்கும் 'பார்வைப் புரட்சி'க்கு இவையெல்லாம் முன்னோடி என அவர் கருதுகிறார்.

"நவீனபாணி" வாயிலாகப் புரட்சியை ஏற்படுத்த ஹாக்கி விரும்புகிறார். "ஒருவகையில் நவீனபாணிக் கலை இன்னும் வெற்றி பெறவில்லை. நாம் இன்னும் மறுமலர்ச்சிக்கூல ஒளிப்படங்களிலேயே தேங்கி நிற்பதால் அதுதான் உண்மையைச் சித்திரிக்கும் விரிவானகலை என்று கருதிக் கொண்டிருக்கிறோம்" என்று அவர் கூறுகிறார்.

மரபு ஒவியமும், ஒளிப்படக்கலையும் படைப்பு கலையாக இருப்பினும், அவை இயல்பு நிலையை அதிகம் சித்

ஆன் ஹாயின் கட்டுரையின் இக்கருக்கம் டேவிட் ஹாக்கி: "எ ரெட்ராஸ்பெக்டிவ்" (1988) எனும் நூலிலிருந்து எடுக்கப்பட்டு லாஸ் ஏஞ்சல்ஸ் மாவட்டக் கலை அருங்காட்சியகம், (லாஸ் ஏஞ்சல்ஸ்), ஹாரி என் அப்ராமஸ் (நியூயார்க்) பதிப்பக இசைவுடன் அச்சிடப்பட்டுள்ளது. பிரிட்டனிலும் பிரிட்டிஷ் காமன்வெல்த் நாடுகளிலும் தேம்ஸ் அண்டு ஹட்சன், (லண்டன் 1988) பதிப்பகமும், ஜெர்மானிய கூட்டாட்சி குடியரசில் துமோன் பூக் வெர்லாக் (கொலோன்: 1988) பதிப்பகமும் வெளியிட்டுள்ளன. ~ 1988 அருங்காட்சிப் பக இணை திறுவனங்கள், எல். ஏ., சி.எம். ஏ.

பேரவிலி ஹாக்கி:
புருக்ளின் பாலம்: நவம்பர் 28, 1982. ஒளிப்
பட இணைப்பு. 1982

டேவிட் ஹாக்னி:
குறுக்கெழுத்துப் போட்டி மினியாப்போலிஸ்
ஜனவரி, 1983, ஒளிப்பட இணைப்பு 1983.

திரிக்கவில்லை என அவர் கருதுகிறார். மாறாக, அவை, பார்வையாளருக்கும் நுதல் பொருளுக்கு மிடையே இடைவெளியை அதிகப்படுத்திவிட்டன என்கிறார். சாதாரண ஒளிப்படங்களில் ஒவியத்தில் காணும் கைவண்ண நுட்பங்களைக் காண இயலாது. இந்தக் குறையினைப் போக்குவதற்காக, பல ஒளிப்படங்களை ஒட்டிச் சேர்க்கும் நவீன ஒட்டுச் சித்திர முறையைக் கையாளலானார். 1970 முதல் ஒளிப்படங்களை வரிசை முறையில் சேகரித்து, விளிம்பும் விளிம்பும் இணையும்படி ஒட்டிச் சேர்த்தார். இந்தப் படைப்புகளை "இணைப்பான்கள்" என்று

அழைத்தார்.

இறுதியாக, "ஆறு படங்களை ஒன்றாகச் சேர்க்கும்போது, நீங்கள் அவற்றை ஆறு தடவைகள் பார்க்கிறீர்கள் இது ஒருவரை உற்றுநோக்குவதை விட அதிகக் கூர்மையுடையது" என்பதை அவர் உணர்த்தினார். "நமது பார்வை ஒரிடத்தில் நிலைத்திருப்பதில்லை; அலைபாய்ந்து கொண்டே இருக்கும். நமது ஆர்வம், கொள்கை, நினைவாற்றல் ஆகியவற்றைப் பொறுத்து நமது நோக்கு நிலைகொள்கிறது. ஆழம், அசைவுகள் போன்றவற்றை பார்வையிலேயே நமது கண் உணர்ந்து கொள்ளும் தனியொரு ஒளிப்படம்

நிலை பெற்ற ஒரு கண நேரத்தைத் தான் படம்பிடித்துக்காட்டும், ஆனால், ஓர் ஒட்டுச் சித்திரம், ஒரு சமயத்தில் பார்வையால் உண்டாகும் கூட்டிணைவான அனுபவத்தை நமக்கு அளிக்கிறது" என்பது அவரது கருத்து. ஹாக்னியின் ஒளிப்படக் கலைக்குப் புதுமுறை ஒவியப்பாணியிலமைந்த கண வடிவத் தோற்றத்தை அளிக்கின்றன". "இந்த இயக்கம் இன்னும் உயிருடனிருக்கிறது என்பதை அறிவிப்பதே எமது நோக்கம்" என்று ஹாக்னி கூறுகிறார்.

தமிழில்: இரா. நடராசன்

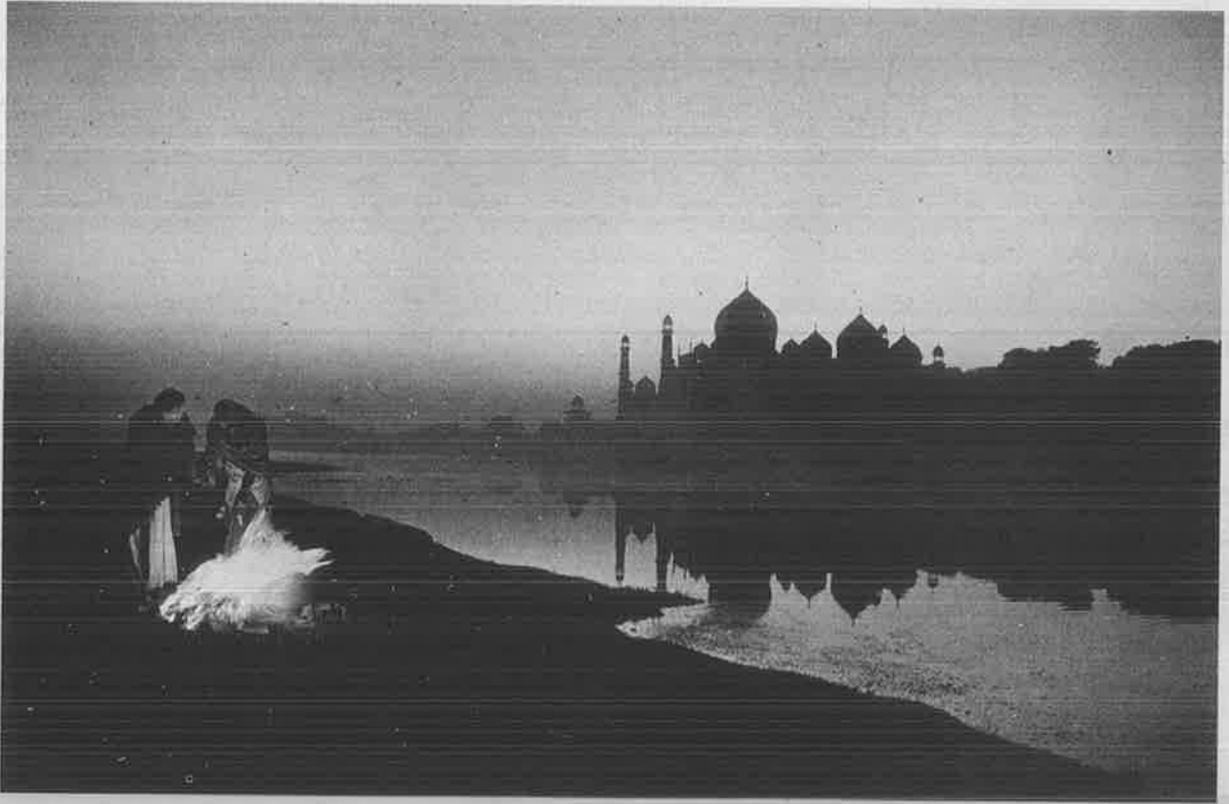

பியர்
போனார்
(1867 — 1947)

“மேசைக் காட்சி” 1900 ஃபிரெஞ்சு-ஓவியர் பியர் போனார் 1890-களில் பொழுதுபோக்காக ஒளிப்படம் எடுத்துவந்தார் 1920இல் அதை விட்டு விட்டார், 19ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் கிடைத்த கோடாக் ஒளிப்படக்கருவியைப் பயன்படுத்தி அவர் தம் நெருங்கிய உறவினரையே படமெடுத்தார். கைக்கு அடக்கமான அக்கருவியும் நெகழ்வான ஒளிப்படத்தகடுகளும் அரிய படங்களை எடுக்க உதவின. அவர் எடுத்த ஒளிப்படங்கள் அவரை ஒவியமும் நூல் சித்திரங்களும் வரையத் துண்டின. ஒவியங்களைப் போலவே, ஒளிப்படங்களிலும் அகன்ற காட்சியுள்ள ஓரங்களைப் பயன்படுத்தினார்; மையத்தைப் போலவே ஓரங்களுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுத்தார். இதுபோன்ற மரபான காட்சிகளை டேவிட் ஹாக்னியின் படைப்புகளில் சிறப்பாக ஒளிப்பட இணைப்புகளில் காணலாம். அவற்றில் அவர் நீள் சதுர வடிவத்தைக் கைவிடுகிறார்.

தாஜ்மஹலின் எழில் நிழல்

ரகு ராய்: குளிக்காலத்தில் காவலியில் தாஜ்மஹலின் தோற்றம்

ரகு ராய்

இந்தியர்; 1965இல் ஒளிப்படம் எடுக்கத் தொடங்கினார். பத்திரிகைச் சார்பற்ற ஒளிப்படக் கலைஞராக முன் இவர் "தி ஸ்டேட்ஸ்மன்" எனும் முக்கிய இந்திய நாளிதழில் 10 ஆண்டுகளாகப் பணியாற்றினார்; 1982இல் "இண்டியா டுடே" எனும் இதழில் பட ஆசிரியராக நியமிக்கப் பெற்றார்; 1977 முதல் டெல்லியில் முக்கிய ஒளிப்பட நிருபராக இருந்து வருகிறார். பல இந்தியப் பன்னாட்டுப் பரிசுகள் பெற்ற இவருடைய படைப்புகள் பரவலாக வெளியிடப் பெற்றுள்ளன. பாரிஸ், நியூயார்க், பிராக், ஹாம்பர்க், டோக்கியோ ஆகிய இடங்களில் தனியே ஒளிப்படக் காட்சிகள் நடத்தியுள்ளார். "இந்திரா காந்தி" (1974), "டெல்லி ர போர்ட்ரேட் ஆஃப் எ ஸ்டீடி" (1983), "தி சிக்ஸ்", (1984), "தாஜ் மஹல்" (சிங்கப்பூர், 1986; பாரிஸ், 1987) இந்திய இதழாளர் உஷா ராயின் வாசகத்துடன் கூடிய தாஜ் மஹலின் வண்ணப்படத் தொகுப்பு போன்றவை இவருடைய வெளியீடுகளில் சில.

17ஆம் நூற்றாண்டில் முகலாயப் பேரரசர் ஷாஜஹான் தாஜ்மஹல் எனும் வியத்தகு கட்டிடத்தைப் படைத்தார். 1612இல் பேரரசரை மணம்புரிந்து, அன்று முதல் அவருடன் இணைபிரியாதிருந்து 1631இல் பேறுகாலத்தின்போது இறந்த அவருடைய அன்புக்குரிய மனைவியான மும்தாஜ் மஹலின் ("அரண்மனையில் மிகுந்த அன்புக்குரியவர்") நினைவாக இது கட்டப்பெற்றது.

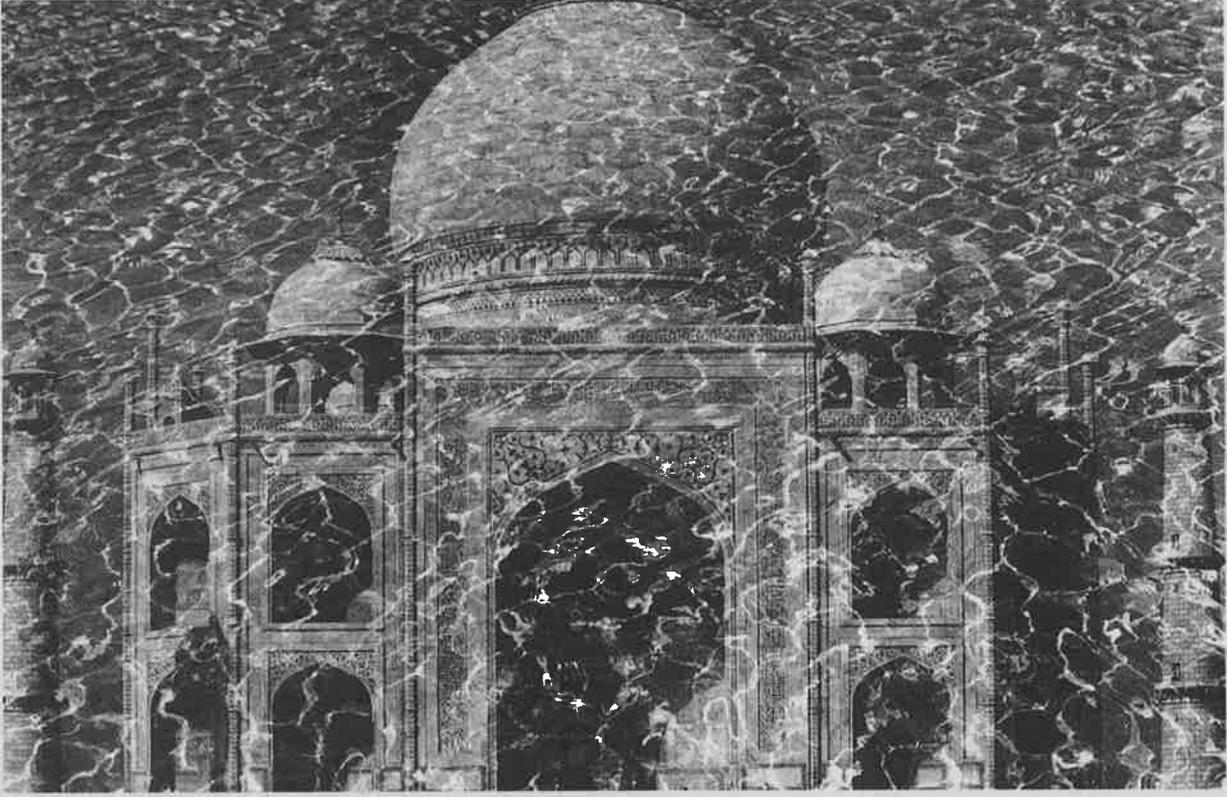
இக்கல்லறை மாடத்தின் மூலத்திட்டத்தை வகுத்தவர் ஷாஜஹான் என்பதில் ஐயமில்லை. ஆனால் பல கட்டடக்கலைஞர் ஒருங்கிணைந்து இறுதித் திட்டத்தை வகுத்தனர் என்பது முகலாய மரபுவழிச் செய்தி. கணிதவியலாளரும் சோதிடருமான உஸ்தாது அகமது லாஹோரி அதன் முக்கிய கட்டடக்கலைஞராக இருக்கலாம். பெரிய அளவில் ஒருங்கியல்புகளுள்ள கட்டிடங்களுக்குத் திட்டம் வகுப்பதில் அவர் புகழ் பெற்றவர்.

1632இல் தொடங்கப்பெற்ற இக்கட்டிடத்தைக் கட்டி முடிக்க 20 ஆண்டுகளானது. இப்பெரிய கட்டிடத்தில் பணிபுரிவதற்காக இந்தியாவின் பல பகுதிகளிலும், மத்திய ஆசியாவிலுமிருந்து பல்லாயிரம் கட்டடக்கலைஞர், கைவினைஞர், கொற்றர், பளிங்குக்கல் தொழிலாளர், அணிவேலைக் கலைஞர், பொற்கொல்லர், எழுத்தோவியர், ஒப்பணையாளர் வந்தனர். ஆக்ரா விற்கு வெளியே யமுனை ஆற்றின் தென்கரையில் இடத்தைத் தெரிந்தெடுத்தனர். நீரில் தோன்றும் நிழல்

கட்டிடத்தின் அழகை அதிகப்படுத்துவதற்காக ஆற்றின் போக்கைத் திருப்பி விட்டனர்.

இந்த ஒளியுமிழ் வெண்பளிங்குக் கல்லறை மாடமும், ஏறக்குறைய 17 ஹெக்டேர் பரப்பளவுள்ள அதன் வடிவார்ந்த தோட்டங்களும் கடந்த 300 ஆண்டுகளாக கவிஞர், எழுத்தாளர் ஆகியோரின் சிந்தனையைத் தூண்டிவந்துள்ளன. இன்னும் எண்ணற்ற பயணிகள் அங்கு செல்கின்றனர். நோபல் பரிசு பெற்ற இந்தியக் கவிஞர் ரவீந்திரநாத் தாகூர் அதை "நினைவு எனும் போர்வையால் மென்மையாகப் போர்த்தப் பெற்ற சாவின் காவலன்" என வருணிக்கிறார்.

இப்போது ஆக்ரா தொழில்மயமான நகராகிவிட்டது. அருகில் ஆலைகள் தோன்றிவிட்டன. அதன் விளைவான காற்று மாசுபாட்டினால் தாஜ்மஹலுக்கு இடர் ஏற்பட்டுள்ளது. அனைத்துலக மதிப்புள்ள அரிய சொத்து என்பதற்காக அதை இப்போது யுனெஸ்கோவின் உலக மரபுச் செல்வப் பட்டியலில் சேர்த்துள்ளனர். இந்திய ஒளிப்படக் கலைஞர் ரகு ராய் தாஜ்மஹலைப் பல வண்ணப்படங்களாக எடுத்திருக்கிறார். இவற்றில் இவ்வரும் படைப்பின் அரிய கனவுத் தோற்றத்தையும் உண்மைத் தோற்றத்தையும் காணலாம். இவ்வொளிப்படங்கள், இங்கிருப்பதைப்போல், கறுப்பு வெள்ளையாகக் காட்டப் பெற்றாலும், அவருடைய படைப்புகளின் ஆற்றல் பழுதுபடவில்லை.

ரகு ராய்: இந்தியாவில் ஆக்ராவிலுள்ள தாஜ்மஹலின் நிழல்

ரகு ராய்: மழைக் காலத்தில் தாஜ்மஹல்)சென்றுள்ள பார்வையாளர்கள்

வெனிஸின் தோற்றம்

தோமினிக் ரோஷர்: வெனிஸின் கடற்கழி

தோமினிக் ரோஷர்

இவ்வம்மையார் ஃபிரெஞ்சு நாட்டவர்; 1976-லிருந்து யுனெஸ்கோவின் கேள்வி-காட்சித் தகவல் துறையின் ஒளிப்படப் பிரிவின் தலைவர். இவர் யுனெஸ்கோவின் நிருபர். ஒளிப்படக் கலைஞர் எனும் முறையில் உலகப் பயணம் செய்துள்ளார். இவரது பணியின் பயன்களை யுனெஸ்கோ வெளியீடுகளிலும் பன்னாட்டுக் காட்சிகளிலும் காணலாம், வெனிஸைப் பற்றிய இவருடைய கருத்துகள் "வெனிஸின் சுருக்குகள்" (பாரிஸ், 1976; வெனிஸ், 1978) எனும் காட்சியின் பொருளாக இருந்தன. "ஃபிரான்ஸ் அன்புப் பார்வை" (பாரிஸ், 1985; சான் ஃபிரான்ஸ்கோ, 1988), "அரண்மனையில் கோலம்," (பாரிஸ், 1987) போன்றவை இவருடைய அண்மைக் காட்சிகளுள் சில. உலக மகளிர் ஆண்டின் நினைவாக இவர் எழுதிய "ஃபெம் விமன் முஷர்" (1975), 'பிரஷியஸ் வாட்டர்ஸ்" எனும் நூல்களை யுனெஸ்கோ வெளியிட்டுள்ளது

நவம்பர் 4, 1966இல் புயலினால் ஏற்பட்ட நீண்டநேரக் கடுமையான கடற்பெருக்கினால் வெனிஸ் நகரம் வெள்ளத்தில் மூழ்கியது. புகழ்பெற்ற புனித மாற்கு சதுக்கத்தை ஒரு மீட்டர் உயர நீர் மூடியது. இப்பேரிடர் அப்பகுதிக்கு ஏற்படக்கூடிய கேடுகளை உலகிற்கு உணர்த்தியது. உடனே இத்தாலிய அதிகாரிகள் வெனிஸ் பாதுகாப்புக் குழு ஒன்றை அமைத்தனர். வெனிஸைக் காப்பாற்றவும், அந்நகரையும் அதன் கடற்கழிகளையும் காப்பாற்றும் வழிமுறைகளை ஆயவும் யுனெஸ்கோ ஒரு பன்னாட்டுத் திட்டத்தைத் தொடங்கியது.

வரலாற்றுச் சிறப்புள்ள இந்நகரம் பெரும்பாலும் பிறை வடிவிலுள்ள ஒரு கடற்கழியின் நடுவில் உறுதியற்ற வண்டலினுள் நடப்பெற்றுள்ள கம்புகளின் மேல் கட்டப்பெற்றுள்ளது. 50 கி.மீ. நீளமும் 10 கி.மீ. அகலமுமுள்ள இக்கடற்கழி ஏட்ரியாட்டிக் கடலிலிருந்து குறுகிய தீவுகளினாலும் தீபகற்பங்களினாலும் அமைந்த திட்டினால் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. கடற்பெருக்கினாலும், அடிப்படை அரிப்பினாலும் வெனிஸ் எப்போதும் பாதிக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. ஆயினும் இப்போது கடற்பெருக்கு அடிக்கடி நிகழ்கின்றது; தீவுகள் கடற்கழியினுள் முன்னை விட விரைவாக அமிழ்ந்து வருகின்றன.

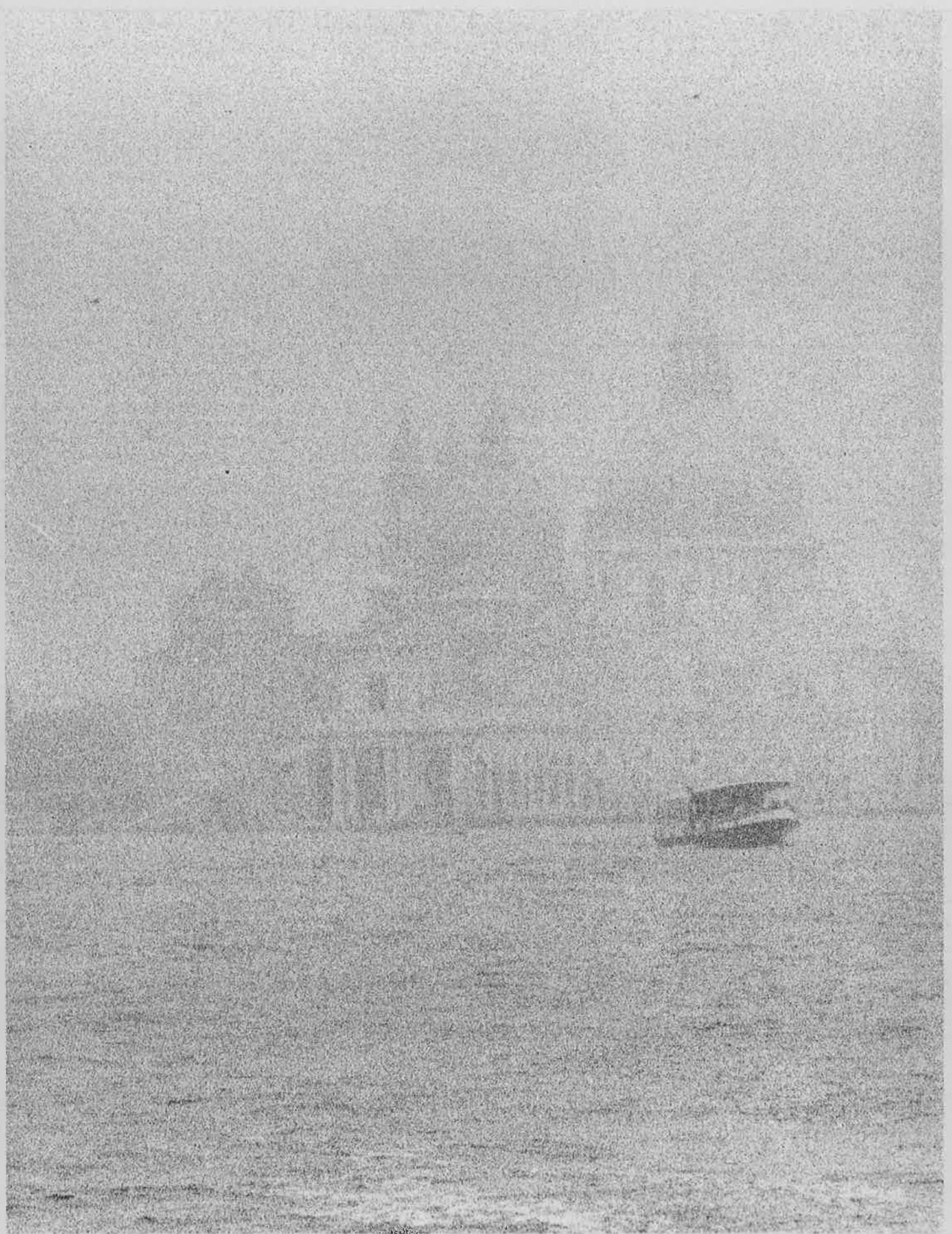
இந்நூற்றாண்டில் கடற்கழியில் 25,000 ஹெக்டேர் நிலம் வேளாண்

படிப்பகம்

மைக்காகப் பண்படுத்தப்பட்டுள்ளது; ஒரு சாலையும் விமான நிலையமும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன; புதிய மீன் பிடிக்கும் துறைகளும், தொழில் துறைப் பகுதிகளும் தொடங்கப்பட்டுள்ளன.

இம்மாற்றங்களினால் காற்று மாசுபாடு உட்பட பல சூழல் பிரச்சினைகள் தோன்றியுள்ளன. காற்று மாசுபாட்டினால் பல கட்டிடங்களும் கலைக் கருவூலங்களும் ஏற்கெனவே பழுதடைந்துள்ளன. ஆலைகள், வேளாண்மை, வீடுகள் ஆகியவற்றின் கழிவுப் பொருள்களினால் நீர் மாசுபட்டுள்ளது. கடற்கழியில் ஏற்படும் அரிப்பும் வண்டல் படிவும் பிற பிரச்சினைகளாகும்.

நகரை முழுமையாகப் பாதுகாப்பதனாலும், அறிவு, வாணிகம், தொழில், சுற்றுலா ஆகியவை பெருகிவரும் இந்நாளில் கடற்கழியின் சூழலமைப்பை நன்கு பாதுகாப்பதனாலும் மட்டுமே அரிய கட்டிடங்களைக் காப்பாற்ற முடியும். இதற்காகவே வெனிஸும் அதன் கடற்கழியும் யுனெஸ்கோவின் உலக மரபுச் செல்வப் பட்டியலில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. இப்பட்டியல் அனைத்துலக மதிப்புள்ள பண்பாட்டு இயற்கைச் சொத்துகளின் பட்டியலாகும்.

உலகின் பலகணி

“யுனெஸ்கோ கூரியர்” எல்லாவற்றிற்கு மேலாக “உலகைக் காட்டும் பலகணி” யாக இருக்க விழைகின்றது. இதன் வழியாக எல்லா நாடுகளையும் மக்களையும் புவியியல், மக்கள்தொகை, பொருளாதார, அரசியல் வேறுபாடின்றி பண்பாட்டுச் செல்வங்கள், மனித, சூழல் பிரச்சினைகள் ஆகிய கோணங்களில் மட்டும் காண முடியும். 1948 பிப்ரவரியில் வெளியான முதல் “கூரியர்” இதழ் செய்தித்தாளின் வடிவத்தில் இருந்தது. 1954இல் அது வண்ண அட்டையும், ஒளிப்படங்களுடன் கூடிய கட்டுரைகளுமுள்ள இதழானது. (வலப்புறம்: அமேசான் இந்திய இள நங்கையைக் காட்டும் முழு வண்ணத்தில் அச்சிடப்பெற்ற முதல் அட்டைப் படம்) 1960இல் சில இதழ்களில் உள்ளே வண்ணப் பக்கங்கள் இணைக்கப்பெற்றன. இப்போது 34 மொழிகளில் வெளிவரும் இதழ் 1949இல் 40,000 பிரதிகளாக இருந்தது; 1971இல் 4,00,000 ஆகவும், 1980களில் 5,00,000 ஆகவும் வளர்ந்தது. வாசகர்களின் தொகை 20 இலட்சம் எனத் தெரிகின்றது. கடந்த 40 ஆண்டுகளில் உலகை மிகப் பரவலாகக் காட்டும் நோக்கமுள்ள ஒளிப்படங்களைக் “கூரியர்” வெளியிட்டுள்ளது. இவை ஏறக்குறைய 30,000 படங்களடங்கிய காட்சிக் கலைக்களஞ்சியமாக விளங்குகின்றன. முந்திய இதழ்களைப் பாரிஸிலுள்ள யுனெஸ்கோ தலைமையகத்திலிருந்தோ, அமெரிக்காவிலுள்ள நுண்

வடிவ விற்பனையாளரிடமிருந்தோ (வலப்புற முகவரியில்) நுண்தகட்டுப் பதிப்புகளாக அல்லது ஒளிப்பட நகல்களாகப் பெறலாம் 1948 முதல் 1986 வரை “யுனெஸ்கோ கூரியர்”-ில் வெளிவந்த கட்டுரைகள் எல்லாம் பொருள், கட்டுரையாளர், மாதம் ஆகிய தலைப்புகளில் தொகுப்புப் பட்டியலாக 1987இல் வெளியிடப்பெற்றது (இப்போது ஃபிரெஞ்சு மொழியில் மட்டும் கிடைக்கும்).

நூல்கள்

“ரிட்டன் இன் தி வெஸ்ட்” விம் வெண்டர்ஸ் எடுத்த மேற்கு அமெரிக்க ஒளிப்படங்கள். ஷீர்மர் மோசல் வெர்லாக், மியூனிக், 1987.
வாக்கர் இவான்ஸ் ஜான் ஸார்க் கோவ்ஸ்சியின் முன்னுரை தற்காலக் கலை அருங்காட்சியகம், நியூயார்க், 1979.
லே தாம்ப் தெ வியலில்: மார்ட்டின் ஃபிராங்க் எடுத்த ஒளிப்படங்கள்; மார்ட்டின் ஃபிராங்க், கரோல் நகர் ஆகியோரின் வாசகம்; தெநோயல் ஃபிளிப்பாசி, பாரிஸ், 1980
லே தியோத்தர் த்யூ சோலில்: மார்ட்டின் ஃபிராங்க் எடுத்த ஒளிப்படங்கள்; கிளாடு ராயின் மூலம்; இரட்டைப் பக்கம்; பாரிஸ் 1982.
ஷேடோ ஆஃப் லைட்: பில் பிராண்டன் படைப்புத் திரட்டு, 1966, புதிய 1977.

லிட்டரரி பிரிட்டன்: பில் பிராண்டன் எடுத்த ஒளிப்படங்கள், விக்டோரியா ஆல்பர்ட் அருங்காட்சியகப் பதிப்பகம், லண்டன், 1984.
விளாஷ் டி விளாஷுவா ஓ தோங்கின் 1915-1920: ஆர்க்கைவ்ஸ் ஆஃப் தி பிரிண்ட்ஸ் டி கான் திரட்டு வேறா தெ சேன் துறை, ஃபிராண்டன், 1986.
சாஹெல் லோம் ஆன் தெரஸ்: செபாஸ்தியாவோ சால்காதோ எடுத்த ஒளிப்படங்கள்; ஷான் லாக்ஊத்தியூரின் வாசகம்; பிரிஸ்மா அச்சகம், சி.என்.பி., பாரிஸ், 1986
அதர் அமெரிக்காஸ்: செபாஸ்தியாவோ சால்காதோ எடுத்த ஒளிப்படங்கள்; பாந்தியன் புகஸ் நியூயார்க், 1986.
(தொடர்ச்சி III பக்கம் பார்க்க)

ஒளிப்படங்கள் உதவியவர்கள்

ஒளிப்படங்கள் © ஆல்பெர்ட் கான் திரட்டு, ஹாட்ஸ் என் அருங்காட்சியகத் துறை, ஃபிராண்டன், 2, 16, 17; © ஆண்ட்ரே கெர்த்தஸ் பிகெஸ்ட் செய்தி, பண்பாட்டுத் துறை அமைக்க, பாரிஸ்; 35; © நயா பிராண்டன், லண்டன்; 11; © டேவிட் ஹாக்கீன், லாஸ் ஏஞ்சல்ஸ் 1988; 1, 27, 28; © மாலும், பாரிஸ்; 8, 9, 10, 11, (மேலே), 18, 19, 20, 21, 30, 31 © மோர்ஹார், மெக்ஸிகோ; 15; © மியூசிக் ஆர்சே, பாரிஸ்; 29; © அல்ஹோண்டுகா கிரானாடிட்டாஸ் அருங்காட்சியகம், மெக்ஸிகோ; 12, 13, 14 © இக்கால் எவிய அருங்காட்சியகம், நியூயார்க்; 6; © நிபோர் நீப்ஸ் அருங்காட்சியகம் ஃபிராண்டன்; 22, 24, 25; © ஃபிராண்டன் ஒளிப்படக் கழகம் பாரிஸ்; 36; © “பிராண்டன்” மாக்சோ 23; © டொமினிக் ரோஜர், பாரிஸ்; 32, 33; © எரிமெர் மோசல் வெர்லாக், முனிச்; 4, 5, 7.

உலகைக் காட்டும் பலகணி

ஐக்கிய நாடுகள் கல்வி, அறிவியல், பண்பாட்டு அமைப்பான யுனெஸ்கோ மாதந்தோறும் 34 மொழிகளில் வெளியிடும் இதழ்.

ஆசிரியத் தலைமையகம்:

யுனெஸ்கோ, 7 பிளேஸ் தெ போந்தனே, பாரிஸ் 75700

நிர்வாக ஆசிரியர்கள் :

ஆங்கிலம் : ரோய் மால்கின் கரோலின் லாரன்ஸ் (பாரிஸ்)
ஸ்பானிஷ் : ஃபிராண்டன்ஸ்கோ ஃபெர்னான்டெ-லாண்டோஸ் (பாரிஸ்)
ரஷ்யன் : தமரா சலாவ்யோவா மெம்தோவா (மாஸ்கோ)

ஜெர்மன் : வெர்னர் மெர்க்னி, (பெர்லின்)
அராபிக் : அப்தல் ரஃபீத் எல்சாதக் மஹமுதி

ஜப்பானிஸ் : செய்சிரோ கோஜிமா (டோக்கியோ)

இத்தாலியன் : மர்யோ செய்டோட்டி (ரோம்)

ஹிந்தி : ராம் பாபு சர்மா (டெலி)

ஹீப்ரு : அலெக்ஸாண்டர் ப்ரோய்டோ (டெல் - அலீஸ்)

பெர்சியன் : சதோ வெனிளி (டெஹ்ரான்)

டச்சு : பால் மோரென் (ஆன்ட்வெர்ப்)

போர்த்துகீஸ் : பெளடிக்கோ சில்வா (ரியோ டி ஜெனீரோ)

துர்க்கிஸ் : மெஃப்ரா இல்காஸர் (இஸ்தாம்புல்)

உருது : ஹக்கீம் முஹம்மது சையத் (கராச்சி)

கட்டலான் : ஜோன் கார்பொரானி மார்ட்டி (பார்சிலோனா)

மலேசியா : அப்துல்ஹாஸிப் சாத் (கோலாலம்பூர்)

கொரியன் : பைக் சியாங்-கில் (சியோல்)

சுவாஹிலி : பெமினோ ருத்தாயே பெசிர்வா (தார் - எஸ். ஸலாம்)

கிரேடோ-செர்ப், மாசிடோனியன், செர்போ-கிராட்

ஸ்லோவேன் : பரிடர் பெர்க்கோவிச் (பெல்ஜிரேட்)

சீனம் : ஷென் குவோஃபென் (பெய்ஜிங்)

பல்கேரியன் : கோன் கோட்சேவ் (சோஃபியா)

கிரீக் : நிக்கோலஸ் பராஜிஜியார்ஜியோ (ஏதென்ஸ்)

சிங்கப்பூர் : எஸ். ஜே. சுமனசேகரா பண்டா (கொழும்பு)

ஃபின்லாண்டிஷ் : மார்ஜுட்டா அக்சேனன் (ஹெல்சின்கி)

ஸ்லீடிஷ் : வினா ஸவென்சன் (ஸ்டாக்ஹோம்)

பால்க் : குருட்ஸ் லாரனாகா (சான் செயாஸ்டியன்)

நாய் : சாவித்திரி சுவன சத்ஹித் (பாங்காங்)

வியத்நாமியன் : தாவோ துங் (ஹானம்)

பால்டோ : நரீர் செஹாம் (சாபூல்)

எல்லாக் கடிதங்களும் பிரதம ஆசிரியருக்கே எழுதப்படவேண்டும்.

யுனெஸ்கோ கூரியர், மாதந்தோறும் வெளியிடப்படுகிறது. பதிப்புரிமை அல்லாத தனிப்பட்ட படங்களையும் கட்டுரைகளையும் ‘யுனெஸ்கோ கூரியர்’-லிருந்து எடுத்துப் பிரசுரிக்கப்பட்டது என்று அறிவிப்புடன் இதழ் தேதியைக் குறிப்பிட்டுக் கொள்ளலாம். அங்ஙனம் வெளியிட இதழின் முற்று பிரதிகள் ஆசிரியருக்கு அனுப்பப்படவேண்டும், ஆசிரியர் பெயருடன் கூடிய கட்டுரைகளைத் திரும்பப் பிரசுரிக்கும்போது அதில் ஆசிரியர் பெயர் இடம்பெறவேண்டும். பதிப்புரிமை அல்லாத புகைப்படங்கள் வேண்டுமென்றால் அனுப்பித் தரப்படும். கேட்டுப் பெறாத கட்டுரைகளைப் போதிய தபால் தலை இல்லாமல் திரும்பியனுப்ப இயலாது. ஆசிரியர் பெயருடன் கூடிய கட்டுரைகள் அவரது கருத்தை வெளியிடுவதாகும். யுனெஸ்கோ கூரியர் ஆசிரியர்களின் கருத்தைப் பிரதிபலிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

யுனெஸ்கோ கூரியர்

அடுத்த

ஜூலை '88 இதழ்

நோபல் பரிசுகள்

உலகப் பெரும் பரிசான நோபல் பரிசு பெற்ற உலகப் பெரு மேதைகள் அறவியல், அறிவியலும் பொருளியலும், மருத்துவப் பிரச்சினைகள், உலகை அச்சுறுத்தி வரும் எயிட்ஸ் நோயைச் சமாளித்தல், அறிவியல், தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி, அமைதிக்கும் வளர்ச்சிக்கும் கூட்டுச் சார்பு, படைக் கலைப்பும் அமைதியும் ஆகிய பல்வேறு தலைப்புகளில் சுவையாக விவாதிக்கின்றனர்.

சிந்தனைக்கு விருந்தாட்டும்
கருத்துக்கோவை, பட விளக்கங்கள்.

தொடர்பு கொள்க:

யுனெஸ்கோ கூரியர்

18 கிழக்கு ஸ்பார்டாங்க் சாலை

சேத்துப்பட்டு, சென்னை-600 031.

(ஏழாம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

யைத் தவிர வேறு எதனையும் காணவில்லை. இந்தப் பகுதியில் நிலத்தை விற்பனை செய்ய அவர்கள் விரும்பியிருக்க வேண்டும். ஆனால், எவரும் வாங்க முன்வரவில்லைபோலும்!

நெருக்குநேரான சமதள அணுகுமுறையை நீங்கள் விரும்புவதுபோல் இந்த ஒளிப்படங்களிலிருந்து தோன்றுகிறது. நீங்கள் படம் எடுக்கும் பொருளை ஒரு புனிதச் சின்னமாகச் சித்திரிக்க நீங்கள் இந்த வழிமுறையைக் கையாள்கிறீர்கள் எனலாமா?

உண்மைதான். பொருள்களுக்குக் காலத்தைப் பற்றித் தெரியாது. எனக்குத்தான் காலம் பற்றித் தெரியும். ஏனெனில், நான் வருகிறேன்; மறுபடியும் போய்விடுகிறேன். எனவே, என்முன் நிற்கும் பொருள்களையும், வீடுகளையும், இயற்கைக் காட்சிகளையும் நேர்முகமாக முழுமையாகக் காண விரும்புகிறேன். அதற்கு இந்த அணுகுமுறை உதவுகிறது. அமெரிக்க மேற்குப் பகுதியில் அடிவானம், மிகுந்த ஆற்றலுடன், நமது உணர்வுகளையெல்லாம் சுண்டியிழுக்கும் வகையில் எப்போதுமே காணப்படுகிறது. நகரங்களைவிட அங்கு அடிவானம் மிகவும் கவர்ச்சியாக இருக்கிறது. நீங்கள் எதைச் செய்தாலும், அடிவானம் அதைக் கூர்ந்து கவனிப்பதுபோல் தோன்றுகிறது. இந்த அடிவானம், நமது ஒளிப்படங்களை இருகூறாகப் பகுக்கிறது. எல்லாப் பொருள்களையும் இந்த அடிவானத்தைப் பின்னணியாகக் கொண்டே படமெடுக்க விழைகிறோம். நேர்கோண நோக்கு அல்லாமல் வேறு கோணத்திலிருந்து படமெடுத்தால், அந்தப் பொருள் அடிவானத்திலிருந்து துண்டுபட்டுவிடும். அது கண்ணுக்கு எரிச்சலூட்டுவதுடன், அந்தப் பொருளின் அழகினையும் பறித்துவிடும். மேலும், அமெரிக்க மேற்குப் பகுதியில் மனிதன் ஆக்கிய அனைத்துமே நாடக பாணி

யில் அமைந்துள்ளன. இயற்கை வனப்புடைய ஒரு திறந்தவெளியில் நிற்கும்போது நேர்கோணப் பார்வை ஒன்றுதான் சிறந்த அணுகுமுறையாகத் தோன்றுகிறது. பக்கவாட்டிலிருந்தோ, மேலிருந்தோ, கீழிருந்தோ ஒரு கோணத்தில் பார்ப்பதும் போது. ஒரு பொருள் அதன் சூழ்நிலையிலிருந்து பிரிக்கப்பட்டு விடுகிறது. நேர்கோணப் பார்வையினால் பொருள்கள் அவற்றின் தற்பண்புகளுடன் திகழ்கின்றன. கோணத்திலிருந்து நோக்குகையில் அவை தம் தற்பண்புகளை இழந்துவிடுகின்றன. அந்தக் கோணம் ஒளிப்படக் கலைஞரை முன்னிறுத்தி விடுகிறது.

(பதினாறாம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

ஏராளமான அறநிறுவனங்களையும், கலைக் கருவூலங்களையும் நிறுவினார். "உலக உலாக் கழகம்" ஒன்றையும் அமைத்தார். இதன் உறுப்பினர்கள், விரிவாகச் சுற்றுப்பயணம் செய்து அருங்காட்சிப் பொருள்களைச் சேகரித்து வந்தார்கள். அவர்கள் கொண்டுவந்த அருங்காட்சிகளின் அடிப்படையில், பல எழில் மிகு தோட்டங்களை அமைத்தார். ஸ்பிரான்சில் போலோன்-சூர்-சேன் என்னுமிடத்திலுள்ள தமது இல்லத்திலும் அழகிய தோட்டங்களை அமைத்தார். "கோளத்தின் காப்பாவணங்களை" ஏற்படுத்தினார். ஓர் ஒளிப்பட நூலகத்தையும், ஒரு திறப்பட நூலகத்தையும் நிறுவினார். இந்தத் தோட்டங்களையும், நூலகங்களையும் ஹாட்ஸ்-டி-சேன் துறையினர் இப்போது பேணி வருகின்றனர். இவற்றில் பொதுமக்களும் அனுமதிக்கப்படுகின்றனர். இந்த அருங்கருவூலத்திலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சில படங்கள் இங்கு கறுப்பு வெள்ளையிலும் 2ஆம் பக்கத்தில் வண்ணத்திலும் வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

தமிழில்: இரா. நடராசன்

(முப்பத்திராண்டாம் பக்கத்

தொடர்ச்சி

“:போத்தோ மோந்தாஷ்’ டான் ஏட்ஸ் தேம்ஸ் அண்டு ஹட்சன், லண்டன், 1976.

டேவிட் ஹாக்னி கேமரா ஒர்க்ஸ்: தேம்ஸ் அண்டு ஹட்சன், லண்டன், 1984.

டேவிட் ஹாக்னி: எ ரெட்ராஸ்பெக்டிவ் மியூசியம் அசோசியேட்ஸ், லாஸ் ஏஞ்சல்ஸ் மாவட்ட கலை அருங்காட்சியகம் தேம்ஸ் ஹட்சன், லண்டன், 1988, துமோன் புக்வெர்லாக், கொலோன், 1988.

பியர் போனார் :போத்தோகிரா:பி) ஃபிரான்ஸ்கவா ஹெல்பிரன், ஃபிலிப் நேயாகு; அந்துவான் தெரானின் முன்னுரை; ஃபிலிப் செர்ஸ் ரியூனியன் தேசிய அருங்காட்சியகத் திரட்டு, பாரிஸ், 1987.

தாஜ் மஹல்: ரகுராய் எடுத்த ஒளிப்படங்கள்; உஷாராயின் வாசகம்: டைம்ஸ் பதிப்பு, சிங்கப்பூர், 1986

:பாம்/விமன்/முசா (1975) :பிரஷ்யஸ் வாட்டர்ஸ் (1981) தோமினிக் ரோஷர் எடுத்த ஒளிப்படங்கள்; யுனெஸ்கோ அச்சு வெளியீடு, பாரிஸ்

வெனிஸ் ரெஸ்டோர்: யுனெஸ்கோ, பாரிஸ், 1978

கெர்த்தேஸ் அன் கெர்த்தேஸ்: ஆந்திரே கெர்த்தேஸ் எடுத்த ஒளிப்படங்களும் அவரது வாசகமும்; பீட்டர் ஆடம்ஸின் முன்னுரை; பிரிட்டிஷ் ஒலிபரப்பு நிறுவன வெளியீடு லண்டன், 1985.

ஆன் போட்டோகிரா:பி: சூசன் கான் டாக், ஆலன் லேன், பெங்குவின் பதிப்பகம், லிமிட் அமெரிக்க, கனடா 1977, பிரிட்டன் 1978.

:போட்டோகிரா:பி: எ கன்சைஸ் ஹிஸ் டரி அயன் ஜெஃப்ரி கலையுலக நூலகம், தேம்ஸ் அண்டு ஹட்சன் லண்டன், 1987.

ஆசிரியர்க்கு மடல்

அதிசய அறிவு விருந்து!

ஐயா,

'யுனெஸ்கோ கூரியர்' இதழ்களைக் கடந்த சில மக்தங்களாக பொது நூலகத்தில் தொடர்ந்து படித்து வருகிறேன். அதன் அழகான அச்சம் எழில்மிகு படங்களும் கருத்துச் செறிவான ஆய்வுக் கட்டுரைகளும் படிக்கப் படிக்க பிரமிப்பூட்டுகின்றன. அதிலும் இரண்டு ரூபாய்க்கு இவ்வளவு அறிவு விருந்தா? உண்மையிலேயே அதிசயம்தான்.

அன்பன்

பொன். முகிலன்
தஞ்சை

முதல் தேதிக்கு முன்பாக.....

ஐயா,

தங்கள் யுனெஸ்கோ கூரியர் பன்னாட்டிதழின் நீண்டகால வாகசகன். இப்போதெல்லாம் கூரியர் இதழ் முதல் தேதிக்கு முன்னதாகவே கிடைத்துவிடுகின்றன. வாசகர்களின் ஆர்வம் அறிந்து, கூரியர் அறிவமுதுபடைக்கும் உங்களுக்கு எங்கள் வாழ்த்துக்கள்.

மே மாத இதழில் "ஒரு புதிய உலகம்" என்ற தலைப்பில் வெளியான கட்டுரை அமெரிக்கக் கண்டம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதால் உலக வரலாறு எவ்வாறெல்லாம் மாற்றமடைய நேரிட்டது என்பதை அழகாகவும் தெளிவாகவும் விளக்கியது.

படங்கள், வரைபடங்கள் மூலமும் அமெரிக்காக்க கண்டறியப்பட்ட காலச் சூழல் சிறப்பாக விளக்கப்பட்டுள்ளது. நாடு கண்டறிவோரின் வரலாறாக மட்டுமில்லாது அவர்கள் போற்றி வளர்த்த அறிவியல் வரலாறாகவும் அமைந்திருந்தது. ஆங்காங்கே சிறு தலைப்புகள் மேன்மேலும் படிக்கத் தூண்டும் வகையில் அமைந்துள்ளது. இம் முறையை எல்லா இதழ்களிலும் கடைப்பிடித்தால் வாசகர்களுக்கு மிகவும் உபயோகமாக இருக்கும்.

அன்பன்

குசராஜ்
மதுரை

மேலும் எளிமை

ஐயா,

மே இதழில் வெளியிடப்பட்டிருந்த ஃபிராங்க்வாகுரோ எழுதிய 'உயிர்

இயல்களின் மாறிவரும் இயல்பு" எனும் கட்டுரை இதழில் முதல் கட்டுரை மட்டுமல்ல முதன்மையான கட்டுரையுமாகும்.

உயிரியல் துறையில் அண்மைக் காலத்தில் ஏற்பட்டுள்ள மாபெரும் வளர்ச்சியையும் புதிய கண்டுபிடிப்புகளின் போக்கால் சமுதாயத்தில் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றங்களையும் விளைவுகளையும் மிகச் சிறப்பாக விளக்கியது. மூல மொழியாகிய ஆங்கிலத்தில் படித்து புரிந்து கொள்வதே கடினம். ஆனால், அத்தகைய நுட்பமான செய்திகளை எவ்வளவு தெளிவாகத் தமிழில் சொல்கிறீர்கள். மொழிபெயர்ப்பாளரின் திறன் பாராட்டத்தக்கதே. ஆனால், மொழியிலும் நடையிலும் எளிமைப்போக்கு இருந்தாலும்கூட, ஆங்காங்கே கடினமான சொற்களும் தலைகாட்டவே செய்கின்றன. எனவே, இன்னும் எளிமையான மொழி கையாளப்பட்டால் இன்னும் சிறப்பாக இருக்கும்.

அன்பன்

எம். வேலாயுதன்

சேலம்

திரைப்படமும் அறிவியலும்

ஐயா,

மே மாத இதழில் வெளியான கட்டுரைகள் எல்லாம் மிக உயர் தரமான ஆய்வுக் கட்டுரைகள் என்பதில் ஐயமில்லை.

திரைப்படப் பாதிப்புகளால் மயக்குண்டு கிடக்கும் நம் நாட்டுப் போக்கை எண்ணி மறுகும் நான். வளர்ச்சியடையாத ஆல்பிரிக்க நாடுகளில் திரைப்படச் செல்வாக்கு எத்தகையதாக இருக்கும் எனப் பல சமயம் எண்ணுவதுண்டு. அதற்குச் சரியான விடையளிப்பதுபோல், 'ஆல்பிரிக்கத் திரைப்படம்' எனும் கட்டுரை அமைந்திருந்தது. கடந்த 30 ஆண்டுகளாக ஆல்பிரிக்காவில் வளர்ந்து வலுவடைந்து வரும் திரைப்படத்துறை சர்வதேச தரத்திற்கு உயர்ந்து வருவதையும் ஆல்பிரிக்காவில் மக்களிடையே அதற்குள்ள செல்வாக்கையும் நன்கு விளக்கியது. மேலும் சில திரைப்படக் காட்சிப் படங்களை வெளியிட்டிருந்தாலும் இன்னும் சிறப்பாக அமைந்திருக்கலாம். இதே இதழில் 18ஆம் பக்கத்தில் இடம்பெற்றுள்ள "ஆல்பிரிக்காவின் அறிவியல் மறுவிழிப்பை நோக்கி" ஆல்பிரிக்க நாடுகள் எப்படியெல்லாம் நடைபோடுகின்றன; அவர்கட்கு எதிர்ப்படும்

முன்னேற்ற முட்டுக் கட்டைகள் எத்தகையது என்பதை மிக நன்றாக விளக்கிக் காட்டுகின்றன. ஆல்பிரிக்க நாடுகளின் அண்மைக் கால முன்னேற்றங்களை, அறிவியல் மூலம் அடையத் துடிக்கும் வளர்ச்சிகளை தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ள வாய்ப்பளித்த கூரியர்க்கு நன்றி.

அன்பன்

மு. அண்ணாமலை

மதுரை

அறிவியல் தமிழ் வளர்க்கும் இதழ்

ஐயா,

மே மாத இதழில் வெளியிடப்பட்டிருந்த "உயிர் இயல்களின் மாறிவரும் இயல்பு" என்ற கட்டுரை மிக நுணுக்கமாக உயிரியலை ஆராய்ந்தாலும் மிக எளிதான புரியக்கூடிய முறையில், மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டது மிக அருமை கூரியரில் வெளிவரும் அறிவியல் கட்டுரைகளைத் தமிழில் படிக்கும்போது தமிழில் அறிவியல் நுட்பங்களைக் கூறுவது கடினமான காரியமல்ல என்பது தெளிவாகிறது. தமிழின் ஆற்றலைச் செயல்வடிவில் தரணிக்குணர்த்தி வரும் கூரியர் ஏட்டிற்கு எவ்வளவு நன்றி கூறினாலும் தகும்.

அன்புள்ள

கே. கசீலா

திண்டிவனம்

ஐயா,

யுனெஸ்கோ கூரியர் இதழில் அறிவியல் கட்டுரைகள் அதிகம் இடம் பெற்றாலும்கூட இடையிடையே கல்வி, பண்பாட்டு, கலை பற்றிய கட்டுரைகள் இடம்பெற்றே வருகின்றன. சில சமயம் வெளிவரும் கலைக் கட்டுரைகள் கடந்த காலத்தைக் கண்முன்னே கொண்டுவந்து நிறுத்துவது போல அமைகின்றன. அந்த வகையில் மே இதழில் இடம்பெற்ற "சினானும் பலாதியோவும்" எனும் கட்டுரை 400 ஆண்டுகட்கு முன்னுருக்கிய நாட்டின் மிகப் பெரும் கட்டிடக்கலை வல்லுநர்களின் பேராற்றலால் உருவான கலைப் பொக்கிஷங்களைப் படங்களுடன் விளக்கியது சிறப்பாக இருந்தது

அன்பன்

ஜே ராஜு

கோவை

ஆந்திரே கெர்த்தெஸ்
(1894 — 1985)

இறங்கும் புறா, நியூ யார்க் நகர், 1960

“இது வீடுகள் இடிக்கப்பட்ட 59ஆம் தெருவில் எடுக்கப் பெற்றது. அங்கு ஒரு புறா உள்ளும் புறமும் செல்வதைப் பார்த்தேன். இத்தகைய ஒளிப்படம் எடுக்கும் எண்ணம் எனக்குப் பாரிஸில் தோன்றியது. அங்கும் சில இடிந்த வீடுகளைக் கண்டேன். அவற்றைப் புறாவுடன் ஒளிப்படமெடுக்க விரும்பினேன். ஆனால், புறா வரவேயில்லை இங்கு நியூயார்க்கில் காத்திருந்தேன். திரும்பத் திரும்ப அதே இடத்திற்குச் சென்றேன். ஆனால் அந்நேரம் வரவில்லை. ஒரு நாள் ஒரு தனிப் புறாவைக் கண்டேன் 2 அல்லது 3 படங்கள் எடுத்தேன். அதுவே எனது நேரம். அந்நேரத்திற்காக ஏறக்குறைய 30 ஆண்டுகள் காத்திருந்தேன்”.

நன்றி: பிரிட்டிஷ் ஒலிபரப்பு நிறுவனம்

ஒளிப்பட நினைவுகள்

••• மோர்ஹர்

ரகுராய்

டொமினிக் ரோஜர்

செபஸ்தியாவோ சால்காடோ

விம் வெண்டர்ஸ்

